

teodružnik

CELJE, PETEK, 6. JULIJA
LETO VII — ŠT. 27 — CENA 15 DIN

Urejuje uredništvo — Odgovorni urednik
Tose Maslo — Tiska Celjska tiskarna —
Uredništvo in uprava: Celje, Titor trg 5 —
Poštni predal 123 — Telefon: uredništvo
34-63, uprava 25-23 — Tek. rač. 620-305-T-1-266
pri Mestni kranjci v Celju — Letna na-
ročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 din
— Izhaja vsak petek — Poštnina plačana
v gotovini — Rokopisov ne vračamo.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI CELJSKEGA OKRAJA

VISOKO PRIZNANJE ZVEZI BORCEV CELJSKEGA OKRAJA

Letos smo prvič praznovali »Dan borca« in praznik vstaje jugoslovanskih narodov. Četrty julij se je s tem uvrstil med najbolj pomembne praznike, ki jih proslavlja delovno ljudstvo naše države.

Čeprav je pretekel izredno kratek čas, odkar je Zvezna skupščina izglasovala 4. julij za praznik, je bil vendar po vsej državi zelo svečano praznovan. Med najpomembnejše dogodke s tega v zvezi moramo vsekakor šteti veliko čast, ki jo je sprejela jugoslovanska organizacija borcev s tem, ko jo je predsednik Republike odlikoval z Redom narodnega heroja. Poleg tega je Izvršni odbor Glavnega odbora ZB Jugoslavije s priznanji za izredne uspehe odlikoval poleg kočevskega, kranjskega in trboveljskega okraja tudi ZB celjskega okraja. Priznanje za posebne uspehe in zasluge v vrsti osnovnih organizacij ZB pa pripada članom organizacije ZB v Storah.

Teh priznanj za organizacije v našem okraju smo upravičeno zelo veseli in smo ponosni nanje, hkrati pa so dala praznovanju 4. julija še večji poudarek in pomen.

V našem okraju so povsod dostojno praznovali ta praznik, čeprav ni bilo dovolj časa za še boljšo izvedbo sve-

čanosti. Kot okrajni, tako so tudi vsi občinski odbori ZB imeli ta dan slavnostne seje. Mnogokje so pripravili tudi akademije, kulturne in športne prireditve. Po vrhovih so goreli kresovi, borci so obiskali partizanske grobove, polagali vence na grobišča in na spomenike. Drugje so svečanosti združili z odkritji spominskih plošč padlim žrtvam ali v spomin na slavne dogodke iz let osvobodilnega boja.

CELJE SVEČANO PROSLAVILO „DAN BORCA“

Povsod, v vsem celjskem okraju in v Celju samem, so osnovne organizacije ZB kar najsvečanee proslavile »Dan borca«. Tako so na predvečer praznika, dne 3. julija, uprizorili v Mestnem gledališču Potrčevo revolucionarno igrjo »Zločin«. Pred predstavo je bila majhna slovesnost, na kateri je govoril preds. MO ZB tov. Loštrk. Mestni odbor ZB je na uprizoritev igre povabil predstavnike političnega in kulturnega življenja, člane osnovnih organizacij ZB ter matere in žene padlih borcev in žrtve fašističnega terorja.

Najvažnejša naloga kmetijskih zadrug - utrjevanje socialističnih odnosov na vasi

Pretekli petek, kot smo že poročali, je bila v novi stavbi Okrajne zadrugne zveze redna letna skupščina zadrugnikov celjskega okraja. Na tej skupščini so bili poleg delegatov prisotni številni gostje: član Izvršnega komiteja CK ZKJ tov. Franc Leskošek-Luka, ljudski poslanec Mica Šlandrova, sekretar OK

KMETIJSKE ZADRUGE V CELJSKEM OKRAJU ČAKA OBILO NALOG, PREDVSEM PA SOCIALISTIČNA VZGOJA KMEČKEGA PREBIVALSTVA. — TOVARIŠ FRANC LESKOŠEK-LUKA: O NUJNOSTI PREHODA OD NATURALNE K BLAGOVNI KMETIJSKI PROIZVODNJI. — KMETIJSKI STROJI NISO POVSD ENAKO DOBRO UPORABLJENI. — USTANOVITEV GOSPODARSKE POSLOVNE ZVEZE IN KMETIJSKE PROIZVAJALNE POSLOVNE ZVEZE.

ZKS Franc Simonič, predsednik okrajne zadrugne zveze, predsednik Okrajnega odbora ZB, narodni heroj Ivan Kovačič-Efenko in drugi. Poleg teh so se skup-

he, medtem ko ponekod te vrste gospodarske politike še nima zadovoljivih sadov. Razpravljali so tudi o težavah, ki jih imajo zaradi pomanjkanja kad-

Še isti večer so zagoreli po vseh bližnjih celjskih gričih kresovi, prav tako pa so razsvetlili tudi Stari grad.

SESTANEK Z MATERAMI IN VDOVAMI PADLIH BORCEV

Na sam praznik »Dneva borca« je ob 16. uri Mestni odbor ZB priredil v dvorani hotela »Savinja« sestanek z materami in vdovami padlih borcev. Povabljenih je bilo okrog 150 žena s področja celotne celjske občine, s priključenimi kraji Štore, Šmartno v Rožni dolini in Škofja vas.

Predsednik občinskega odbora ZB, tovariš Loštrk je zbrane žene pozdravil v imenu občinskega odbora ZB. V daljšem govoru jim je najprej obrazložil pomen praznovanega praznika — 4. julija — jim priključil v spomin grozotno obdobje narodnoosvobodilne borbe, ko so se junaško borili in umirali njihovi možje in sinovi, prikazal sadove te slavne borbe in jih ob zaključku pozval, naj tudi v bodoče — složno kot nekoč — pomagajo odstranjevati težave pri socializaciji naše dežele.

Prireditelj je povabljen žene tudi pogostil, tamburaški zbor »France Prešeren« pa jih je razvedril ter z vrsto borbenih in narodnih pesmi odmaknil bridkim spominom...

PESTER SPORED RAZNIH PRIREDITEV

Ob 17. uri popoldne so bile na stadionu »Boris Kidričič« razne športne prireditve. Ob 20. uri je bil v Mestnem parku koncert godbe »France Prešeren« ob 20.30 pa je bila v letnem kinu predstava za člane ZB. Predvajali so slovenski film »Trst«.

V izložbi trgovskega podjetja »Volna« so že pred dnevi razstavili zgodovinski material iz NOV. Posamezne terenske organizacije ZB so skupno obiskale in si ogledale oddelek NOV v celjskem Mestnem muzeju, obiskale in okrasile z venci grobove padlih borcev in talcev, v Dobrni pa so odkrili spomenik.

OTVORITEV SPOMINSKE PLOŠČE V CINKARNI

Tudi cinkarnarji so svečano praznovali »Dan borca«. Zalna komemoracija je bila združena z otvoritvijo spominske plošče padlim borcem.

Pri odkritju so bili, poleg članov kolektiva tudi predstavniki organizacije ZB Gaberje in Tovarne emajlirane posode. Otvoritvenemu govoru sta sledili dve recitaciji, pevsko društvo »Svoboda« pa je pod vodstvom dirigenta profesorja Borisa Ferlina zapelo tri partizanske pesmi. Po spominskem govoru predstavnika osnovne organizacije ZB Gaberje, tovariša Tomažiča, je zazigrala godba na pihala.

Cinkarnarji so tako dostojno praznovali velik praznik.

POČASTILI SO PRAZNIK »DAN BORCA«

Preteklo soboto je osnovna organizacija ZB Dolgo polje - Nova vas priredila svečano proslavo v počastitev praznika »Dneva borca«. Kulturni program, ki je obsegal govor, interpretacijo in petje, so izvajali moški zbor »Svobode« iz Celja, zbor harmonikarjev »Svobode« in Pavle Jeršin, član celjskega mestnega gledališča.

Po kulturnem programu je bil družabni večer s srečolovom. Zanimivo je, da je drugemu delu programa prisostvovalo mnogo več ljudi kot sami prazniki. Z dobičkom srečolova nameravajo obdariti partizanske sirote ter urediti grob talcev na bolniškem pokopališču.

Pred dnevi so si člani ZB skupno ogledali v Mestnem muzeju oddelek NOV in obiskali grob talcev, katerega so tudi okrasili.

Praznovanje občinskega praznika v Laškem

Da bi čim svečanee praznovali občinski praznik v Laškem je na željo občinskega odbora ZB organiziral Svet Svobode in prosvetnih društev občine Laško v dneih med 23. jun. in 2. jul. 1956 kulturni festival z zelo pestrim in izbranim programom.

Festival se je začel z nastopom dramske skupine »Svobode« rudnika Laško, ki je ob tej priliki uprizorila igrjo »Slepa ljubezen«.

Tako je treba predvsem pohvaliti prosvetno društvo z Vrha nad Laškim, ki je ob tej priliki uprizorilo igrjo »Vzorni soprog« in želo buren aplavz.

Nič manj ni bilo zanimanja za igrjo »Veriga« ki jo je uprizorilo prosvetno društvo iz Reke nad Laškim.

Šahovska sekcija laške Svobode je zavezala stike z šahovsko sekcijo »Prebold« in z njimi izvedla šahovski dvobojski dan na 24 deskah, ki pa se je končal nerešeno. Stiki med šahovskimi sekcijami Svobode Laško in Prebold se bodo v bodoče še bolj poglabili z oziranjem na to, da je sklep omenjenih sekcij, da bodo vsako leto v počastitev občinskega praznika v Laškem kot v Preboldu organizirali šahovske dvojboje.

pomenek med pacienti zdravilišča in nastopajočim skupinami.

Tov. Lešnik Lojze je v svojem predavanju prikazal začetek narodnoosvobodilne borbe Laškega in okolice v letu 1942 ko je bil izveden uspešen napad na dobro utrjeno nemško postojanko v Rečici. Predavanje je bilo zelo zanimivo in je bilo podprto z dokumentacijami še živečih organizatorjev tega napada.

Dramatska sekcija »Svobode« Laško pa se je predstavila občinstvu z dramo »Jernač«. Snov, ki je zajeta v tej igri, je primerna prazniku katerega je Laško v letošnjem letu lepo praznovalo. Igrjo je režiral tov. Marija Span. Festival, namenjen občinskemu prazniku je dosegel svoj namen. To priča udeležba na nedeljskem nastopu pevskih zborov, godb in orkestra. Nedeljski dan, izredno topel in lep, je privabil precejšnje število ljudi iz okolice v Laško, da bi prisostvovali nastopu godbe, ki je izvedla na vrtu zdravilišča promenadni koncert, popoldne pa so ti ljudje imeli priliko udeležiti se nastopa pevcev.

Na dan občinskega praznika 2. julija 1956, čeprav je bil delavni dan, se je pri komemorativni žalni svečanosti pri

Gostje in delegati med konferenco

ščine udeležili vsi predstavniki občinskih ljudskih odborov in sekretarji občinskih komitejev ZKS.

Po izvolitvi potrebnih komisij je podal poročilo predsednik Okrajne zadrugne zveze, tov. Franc Lubej. Izvleček iz tega poročila smo objavili v prejšnji številki. Za njim je poročal o finančnih zadevah zadrugne zveze tov. Ernest Zvar. Poročilo nadzornega odbora je podal Stanko Božič, revizijsko poročilo Leon Tičar, poročilo disciplinskega sodišča pa dr. Peter Pavlič.

V razpravi, ki je sledila poročilom, se je oglašilo veliko število delegatov iz raznih kmetijskih zadrug celjskega okraja. Zadrugniki so razpravljali v glavnem o svojih uspehih in načrtih, istočasno pa tudi o težavah, ki slabijo njihovo prizadevanje. Zadrugne si v glavnem močno prizadevajo, da bi na svojih področjih uvedle tisto vrsto kmečke gospodarske dejavnosti, ki bi bila rentabilnejša. Nekatere zadrugne so v tem pogledu dosegle že lepe uspe-

rov, zato so se povsod vneto oprijeli akcije za vzgojo mladih kadrov v okviru aktivov mladih zadrugnikov.

Delegati so razpravljali tudi o problemu mehanizacije, ki ni povsod enako dobro izkoriščena. Marsikje imajo stroje, ki jih ne morejo uporabljati. Nekje v pohorskem predelu imajo na primer petbrzdni plug, ki v tem predelu ne more biti izkoriščen. Ugotovili so, da to treba v bodoče razvijati tiste vrste mehanizacije, ki ustrezajo predni proizvodnji v posameznih krajih, ne pa, da na osnovi strojev razmišljajo, kako bi jih uporabili.

V razpravi se je pojavilo tudi vprašanje, če so obstoječe zadrugne preveč ali premajhne. Predsednik OZZ je pojasnil, da za to še ni doseženo skupno stališče, vsekakor pa o velikosti zadrugne ni mogoče razpravljati na osnovi števila domačij in obsega zemljišč, temveč na osnovi pogojev za čimboljše proizvodnjo.

(Nadaljevanje na 2. strani)

DELAVSKI SVETI so postali budnejši

SEJA OKRAJNEGA ZBORA IN ZBORA PROIZVAJALCEV O ŠKODLJIVIH POJAVIH V GOSPODARSTVU OKRAJA. — KLJUB DEJSTVU, DA SPRICHO BUDNOSTI IN ODLONOSTI DELAVSKIH SVETOV GOSPODARSKI PRESTOPKI UPADAJO, JE V CELJSKEM OKRAJU ŠE VEDNO NAJVEČ PRISILNIH LIKVIDACIJ V REPUBLIKI.

Na skupni seji okrajnega zbora in zbora proizvajalcev OLO Celje je preteklo soboto predsednik Sveta za notranje zadeve Jakob Zen poročal med drugim o škodljivih pojavih v gospodarstvu našega okraja, o problemih požarno-varnostne službe, o delu in problemih LM ter o delu Tajništva za notranje zadeve. Nakazal je tudi probleme, ki otežkočajo uspešno delo organov, katerim je poverjena skrb za red in mir ter zakonitost in varnost ljudi.

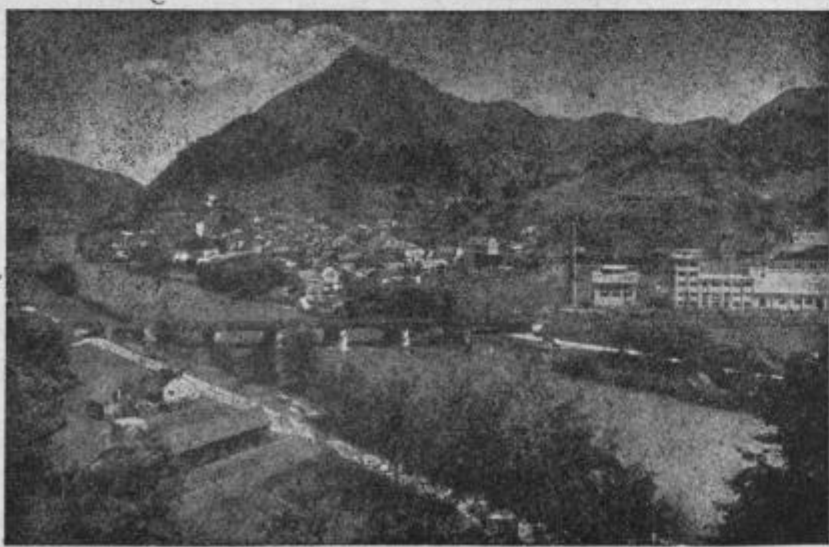
Poročilo tovariša Severja, predsednika Okrožnega gospodarskega sodišča, pa je obsegalo problematiko gospodarskih prestopkov in vzroke prisilnih

likvidacij, pregled kaznovanih predlogov in končno, predloge v zvezi z dopolnjevanjem sistema kaznovanja gospodarskih prestopkov.

V zadnjem času z veseljem opažamo, da se družbeno upravljanje pri nas vedno bolj uveljavlja in rodi pozitivne rezultate. Inšpekcijska služba je kljub nezadostnemu kadru pooprtila svoje delo in statistike že povedo, da gospodarski prestopki nekoliko upadajo. Podjetjem ni več vseeno, ali dobijo večjo ali manjšo kazen. Tam, kjer delavski sveti dobro delajo, gospodarskih prestopkov skoro ni več zaslediti — če pa so, jih znajo temeljito obsoditi.

Glede višine in vrste kazni je tovariš Sever omenil, da naša sodišča rada izrekajo minimalne kazni. Prav bi bilo, da bi gospodarsko sodišče v primeru, če se isti uslužbenec (knjigovodja ali vodilni uslužbenec) zaradi enakega ali sličnega dejanja večkrat zagovarja pred sodiščem, takemu človeku poleg druge kazni odvzelo tudi pravico do opravljanja poklica.

Med gospodarskimi prestopki pred- (Nadaljevanje na 2. strani)

Glasbena šola, ki je v tednu kulturnega festivala priredila III. produkcijo, je z svojim izbranim programom navdušila poslušalce predvsem pa starše gojencev glasbene šole, ki so dali vse priznanje vzgojiteljem glasbene šole.

Večer partizanskih pesmi in recitacij, ki je bil izveden v dvorani zdravilišča, je obiskal tudi predsednik Zveze Svobode in prosvetnih društev tov. Ivan REGENT. Program je bil prilično kratek vendar so poslušalci vsako izvajano točko nagradili z burnim aplavzom, predvsem pa bodo ostale še dolgo v spominu recitacije, ki so jih recitirali brata Ajdnik in tov. Draksler, vsi iz prosvetnega društva Rimske Toplice. Po programe pa se je razvil živahen

spomeniku v parku in na pokopališču zbralo več sto ljudi. Govor, ki ga je ob tej priliki imel predsednik mestnega odbora ZB je še enkrat obudil spomine na preteklost, ki je zapisana s krvjo in izgubo najboljših sinov in hčera. Pri svečanosti so prisostvovali zastopniki političnih in družbenih organizacij, podjetij, šol n ustanov. Na tej svečanosti je igrala godba Rudnika Laško.

Za zaključek kulturnega festivala je bila v terek izvedena svečana akademija. Bila je istočasno namenjena novemu državnemu prazniku — Dnevu borca. Na tej akademiji so sodelovali DPD »Svoboda« Laško, Rudnik Laško in TD Partizan. K. T.

pogled po

Psihoanalize, kakršno je učil Freud posebno v svoji »Psihopatologiji usakdanjega življenja«, nekateri ne čislajo, češ da vendarle pretirava doživljanje v otroški dobi, važnost odnosa staršev do otrok in otroške erotične želje, da bi bili ljubljani, češ da vse to vendarle ni dovolj za celo vrsto duševnih kompleksov, ki povzročajo bolesterne duševne pojave, tako važne za človeško življenje in delovanje in zato tudi za družbo in družbeni razvoj. Naj bo že s freudizmom kakorkoli, res pa je, da v mednarodnih odnosih ni težko v kalnem ribariti prav zaradi primitivnih nagonov in impulzov, ki jih prinaša človeštvo iz prejšnjih časov, ko je veljal zakon nagonne borbe za obstanek, v kateri so bili vsi zoper vse. Kompleksi, iz katerih izvira nezaspnje, ošabnost, nevoščljivost, napuh in kar je še takih lastnosti, ki vse spodjedajo pametno in znosno sožitje ljudi, se kažejo na vseh koncih in krajih. Z njimi se morajo spopadati ljudje, ki bi radi uredili svet tako, kakor narekuje pamet. Naštetimo nekaj primerov za in proti:

Predstavniki Tunisa Habib Burgiba je v Parizu terjal od francoske vlade, naj odpokliče iz Tunisa svoje čete, češ za svobodni Tunis se to ne spodobi, da trpi v svojih mejah kolonialne čete. Francozi so to seveda odklonili, češ da so čete potrebne za zaščito francoskih interesov v Afriki. Burgiba je svetoval Alžircem, naj se s Francozi pogovore, češ, francoske armade ne bo tako lahko vreči v morje. Francozom pa napovedal, da ne bo sklenil prijateljske pogodbe s Francozi, dokler se zadeve z Alžircom ne uredijo v smislu samoodločbe narodov. Francoski kolonialni kompleks brani francoski vladi storiti radikalno pametne korake, čeprav nikdo več ne dvomi, kako se bodo stvari onstran morja sukale. Tunis in Maroko kažeta Alžiru pot.

Italijo zanaša megalomanski kompleks velesile, ki to že dolgo ni več. Zunanji minister Martino je zato v Londonu govoril o Cipru, kakor da bi bil zadnjih 20 let prespal, in ga prisodil Turčiji, češ ker je Turčiji določeno v okviru NATO braniti Dardanele, naj se ji pokloni Ciper, saj v tujem jeziku je lahko šteti denar. To je nekako tako kakor s tisto italijansko pesmijo o »mare nostrae«, o Albaniji in o vlogi, ki naj bi jo imela Italija na Balkanu kot jez proti komunizmu. K sreči ima Italija toliko notranjih težav, da jih je moral razodeti Martino v isti sapi in je zato moledoval, naj se delovanje NATO okrepi na socialno-ekonomskem področju, da bi se zmanjšal vpliv levičarskih strank v Italiji.

V ZDA se, kaže, težko odrekaajo sanjam o svetovni vladi, ker je tudi tečaj kompleks. Ponovno so zavrnili ponudbo ČU En Laja, da bi se pogovorili o mirni osvoboditvi Formoze, pač enega najbolj nevarnih vojniš žarišč na svetu. Kljub najbolj pomirljivim potezam zmagovite kopne Kitajske, so detronizirani formoski condottieri zoper vsako sodelovanje, ker se pač počutijo kot ameriško mostičke — za vsak primer. Dulles je načelno sicer za stike med Vzhodom in Zahodom, vendar ne more preko težav, ki se pokažejo, čim se ta načela skušajo uresničiti. Ostane torej vse le pri besedah, sicer pa — vozi po starem, pošilja agente in propagandno blago preko »železne zaves« in vzdržuje težko atmosfero nezaupanja po načelu: »Kdor ni z nami, je proti nam.« Izjemo je naredil le pri državah, ki se trudijo za vzpostavitev odnosov med Vzhodom in Zahodom, in zato glasoval za pomoč Jugoslaviji. Da bi pokazala svetu svojo gospodarsko moč, so sklenile ZDA v prihodnjih letih zgraditi za 33 milijard dolarjev avtocesto ali 41.000 milj od Atlantika do Pacifika, od Kanade do Mehike. Ali gre tudi to v kompleks?

Nemci so pa sploh narod nevarnih kompleksov. Adenauerjev zunanji minister von Brentano (že ta »vone« marsikaj pove) je v imenu svoje »vona« šefa potrdil, da Nemčija ne bo prisluhnila pomirjevalnim glasovom iz Moskve: v Moskvi so samo nove metode, cilj pa je stari. Nemčija se mora odločno vesti, da se bo Moskva upognila. Z Vzhodom Nemčijo nobenih razgovorov. Vladi, ki bodo Vzhodno Nemčijo priznale, lahko računajo s sovraštvom Zapadne Nemčije. SZ naj pokaže svojo dobro voljo pri uprašanju združitve Nemčije. To pa še ni vse, kar je povedal. Nad ostalim se lahko zamislili tudi Zapad z Ameriko ured: Letos Nemčija še pristane na plačilo vzdrževalnih stroškov tujih armad na svojem ozemlju, ker ji je zaščita še potrebna in ker se nemška armada šele snuje. Jasna beseda! Kaj bo takrat, ko bo nemška armada spet pokala od kompleksov megalomanije, razizma in blizkriega? No, Adenauer ima precejšnjo opozicijo v Dehlerju in Ollenhauerju, vendar kar verjemimo Taineu, ki povzdiguje disciplino in pokornost francoskega soseda onstran Rena.

Anglija se menda res premišlja zaradi Cipra. Grki nočejo popustiti in pravkar se podaljšuje grški flirt s Se-pilovim, ki je povezal s svojim popotovanjem ves Bližnji vzhod. Ta flirt se za članico NATO nič ne spodobi in Angležem ne gre v račun. Grčija ima silo važen geopolitični položaj. Gene-

Med skladi premoga

O obisku članov predsedstva Občinskega sindikalnega sveta Celje pri velenjskih rudarjih smo že pisali v eni izmed preteklih številkih našega lista. Takrat je nastala tudi tale reportaža.

Skoraj neslišno smo drseli v globino novega izvoznega jaška. Rudarske svetilke so le medlo osvetljevale naše obraze, vlažni obod jaška in svetlo tračnico, po kateri drsi košara z več metrov na sekundo. Jamski obratovodja inženir Kirn, predsednik delav-

manjših stranskih rovov. Transportne trakove so zamenjali žlebovi s transportnimi verigami, pod nogami pa so se nam izmikali kosi premoga. V temi so zamigljale rudarske svetilke in kmalu smo bili sredi trušč, v 30 m dolgem tako imenovanem odkopnem čelu. Pod

Člani Obč. sindikalnega sveta iz Celja na obisku pri velenjskih rudarjih

skega sveta Mravljak in predstavnik sindikalne podružnice velenjskih rudarjev Uranjek so molčali, mi pa smo bili še pod vtisom tistega, kar smo pravkar videli. Velika in sodobno opremljena separacija, še en nov izvozni stroj in vsa ostala mehanizacija.

Ustavili smo se okoli 350 m globoko, v velikem betoniranem rovu, razsvetljenem z elektriko in tako dobrim zračenjem, da nismo občutili prav nobene razlike, od kar smo prišli v to globino. V ta prostor se steka premog iz oddaljenih rovov po več 100 m dolgih transportnih trakovih. Po lestvah smo se spustili še 20 m globje v jašek in si ob svetlobi rudarskih svetilk ogledali stroje za mletje premoga in mehanično polnjenje skiperov.

Po glavnem rovu, ki se dokaj strmo in enakomerno vzpenja v smeri Velenja, smo se potili in si s svetilkami svetili dolgo pot proti odkopnim jamam. Na nad kilometer dolgi poti nas je neprenehoma spremljalo šumenje transportnega traku, na katerem se, kakor umazan potok, pretaka premog proti izvoznemu jašku. Le tu in tam nam je prekrizal pot transportni trak iz posameznih etaž. V enega takšnih stranskih rovov smo zavili tudi mi. Kmalu smo začutili blato pod nogami. Pomikali smo se po nizkem, s trami podprtem rovu, v katerega pa so se stekali še vedno transportni trakovi iz

(Nadaljevanje s 1. strani)

Najvažnejša naloga kmetijskih zadrug - utrjevanje socialističnih odnosov na vasi

EDINO BLAGOVNA PROIZVODNJA LAHKO DVIGNE NAŠE KMETIJSKO GOSPODARSTVO

K razpravi se je oglasil tudi član Izvršnega sveta, tovariš Franc Leskošek-Luka. V začetku je poudaril, da je združništvo v celjskem okraju doslej zelo lepe uspehe, ki lahko koristijo za vzgled mnogim zadržnim organizacijam v državi. Nato je govoril o nekaterih konkretnih vprašanjih na osnovi poročil in razprave delegatov. Dejal je, da Jugoslavija prednjači v uvajanju novega, socialističnega družbenega reda, ki ga postopoma uvaja vse napredno človeštvo. Socialistični odnos so pri nas v industriji in glavnem že urejeni in se uspešno razvijajo. Medtem pa je naše kmetijstvo še vedno ostalo na pozicijah preteklosti. To pa v državi, ki stopa v novo obdobje, ni več mogoče. Tudi na vaseh morajo zavladati socialistični družbeni odnosi, ki so hkrati tudi pogoj za uspešnejšo gospodarsko rast vasi.

Nadalje je govoril o zaostlosti kmetijske proizvodnje, ki še vedno preveč

sloni na naravni proizvodnji, to se pravi, da kmetje proizvajajo predvsem zase in šele to, kar jim ostane, prodajajo na trg. Zaradi tega je njihova proizvodnja močno razdrobljena in razumljivo je, tudi zelo šibka. Kmečki proizvajalec bo moral spoznati, da se mu ne bo več izplačalo gojiti neskončno vrsto najrazličnejših kultur, temveč se bo moral opredeliti za tiste proizvode, ki bodo v pogojih zemljišča, klimatskih razmer in podobnega najbolj rentabilni. Kot tovarna ne more proizvajati vseh industrijskih izdelkov, tako tudi vsaka zemlja ne more roditi vseh kmetijskih pridelkov enako dobro.

Na koncu svojega govora je tovariš Leskošek dejal, da se morajo kmetijske zadruge izbežiti raznih dejavnosti, ki ne spadajo v področje kmetijstva, kot so to razni uslužnostni obrtni obrti. Končno je poudaril, da je naloga kmetijskih zadrug ne samo skrb za gospodarski razvoj področij, na katerih

do pasu so prav tako strokovno in marljivo delali, kot njihovi starejši tovariši v ostalih jamah. Prav prijazni so bili ti mladinci in ko so za trenutek prenehali, so nam radi povedali to in ono.

V velenjskem rudniku sta dve taki odkopni čeli z mladimi rudarji. Težkega poklica jih učijo najboljši rudarji, splošno izobrazbo pa si pridobivajo v izobraževalnem tečaju. Na tak način si delovni kolektiv vzgaja mlad kader za prihodnje velike in težke naloge. Ze leto bodo nakopali nad 300.000 ton premoga več kot preteklo leto. Prihodnje leto nameravajo povečati proizvodnjo 1.500.000 ton, do leta 1964 pa že na 3 milijone ton. Velenjski kolektiv se teh nalog živo zaveda in se temu primer-no zavzema za mehanizacijo rudnika, za večjo storilnost in vzgojo novih kadrov. Te mladince vključujejo tudi v klub mladih proizvajalcev, pa tudi sicer je v novem delavskem svetu kar četrtina vseh članov iz vrst mladincev.

Plazili smo se dalje mimo lesenih in železnih stojk, se sklanjali po nizkih in mokrih rovih, zraven pa z zanimanjem opazovali mehanizacijo. Le-ta je že skoro popolnoma izpodrinila vozčke in bo še izboljšala dosedanje delo. Okusili smo tudi nekoliko slabega zraka in se končno po več urnem tovariškem bivanju med rudarji znašli pri starem izvoznem jašku. Bili smo črni, čelada je pritiskala na čelo in rudarske svetilke so nam postale že nekam precej težke. Še 117 m in spet smo zagledali dnevno svetlobo, novo rudarsko Velenje in privlačno jezero. Da, tudi to je delo istih ljudi, ki smo jih srečevali v jamah in s katerimi smo se podzravljali in poslavljali z iskrenim »srečno«.

Srečno, velenjski rudarji!

Šmarska občina se pogaja za Jelšingrad

Jelšingrad pri Smarju je leta 1946 prevzela ljubljanska občina in ustanovila tu dom za onemogle starčke. H gradu je spadalo lepo zaokroženo posestvo v izmeri 65 ha. Ljubljanska občina pa je pred kratkim ta dom uknila in svoje starčke preselila v Bokačevce. Porodilo se je vprašanje, kdo naj zdaj ta dom prevzame. Posestvo je lepo, vzorno urejeno in ima mlade, plantažne nasade. Posestvo tudi ni obremenjeno z nikakimi investicijskimi krediti. Res bi bilo škoda, če bi se tako vzorno posestvo razparceliralo.

Zadružna zveza za enkrat nima interesa, da bi ga prevzela. Padli so tudi že predlogi, da bi tu osnovali Zavod za rehabilitacijo, vendar se niti okraj, niti občina ne strinjata s takim predlogom, ker prostor ni primeren in je preveč oddaljen od središča.

Za Jelšingrad pa se že več let živo

zanima šmarska občina, saj bi bilo posestvo zelo donosno zanjo, poleg tega pa nujno rabijo tudi prostore. Zato se pogajajo z ljubljansko občino, da bi od nje prevzeli graščino s posestvom vred.

O tem vprašanju so razpravljali tudi na seji Sveta za kmetijstvo pri OLO in povabili k razpravi predsednika šmarske občine. Tovariš Anderluh je izjavil, da je šmarska občina resen in-teresent za Jelšingrad in da namerava posestvo nadalje vzdrževati, prostore v gradu pa bi preuredili v pisarne in stanovanja, spodaj pa bi pridobili večji prostor za razne tečaje, ki so ga v Smarju vsa leta pogrešali.

Svet za kmetijstvo je sklenil, da šmarska občina prevzame posestvo in sklene z ljubljansko občino pogodbo, da plača na dolgoletna odplačila stroje in živino.

Sirena je zatulila...

POLURNI ODMOR V TOVARNI NOGAVIC

Lepo spomladansko sonce je. Smo pred Tovarno nogavic na Polzeli. Pusta tovarniška dvorišča so dobila novo lice. Ozelenele so travnate grede in peščene poti se zdijo bolj bele kot v resnici.

Ob vhodu, na levi, je lepo urejeno igrišče za odbojko, obdano s klopmi. Nedaleč od tod je velika plesna plošča, ob strugi pa sta dva odprta paviljona, pod katerima so postavljeni kajaki. Vsi ti objekti so nastali v preteklem letu ob priliki tekstilnega festivala.

Dvorišče je na videz prazno. Samo tu in tam se pojavi ključavničar, ki gre iz obrata v obrat ali kakšna tovarišica s polnim naročjem šten. Včasih pa nepričakovano pridirja izza kakšnega vogala električni transportni vozček, natovorjen z zaboji.

Ob devetih je zatulila sirena in monotonni ropot strojev je kmalu otihi. Dvorišče in poti so nenadoma polne tovarišic, ki v tem podjetju po številu prevladujejo. Nekateri posedajo po klopeh, druge pa hitijo v tovarniško okrepčevalnico. Največ jih odhiti k igrišču. Tu igrajo med seboj odbojko ali pa se kako drugače zabavajo. Neredko se zgodi, da v-jenci napovedo tekmo starejšim, ki se mnogokrat konča s porazom starejših. Tudi gledalcev in navijačev ne manjka. Za nekatere so velika privlačnost kajaki, ki so last kluba tehnike. Tisti namreč, ki se jih hoče poslužiti, mora imeti precej poguma, če že nima potrebne prakse. Ves ta vrvež spremlja po zvočnikih glasba.

Za razvedrilo v odmorih gre zahvala delavskemu svetu podjetja. Ta je pred meseci sprejel sklep, da se v podjetju uvede polurni odmor. Zanimivo je, da ta polurni odmor ne vpliva negativno na dosego norm, čeprav le-te niso bile znižane na račun krajšega delovnega časa. Nasprotno, kvaliteta dela se je zboljšala, saj se po končanem odmoru vsi čili in sveži vračajo na svoja delovna mesta.

Spet se je oglasila sirena. Melodija s plošč je utihnila. Pisana množica hiti spet v obrate. Še en pogled v sončni dan in že zabrnijo stroji. Ni še pretekla minuta, ko je že spet vse v starem tiru. In že zagospodarijo napisani in nenapisani zakoni podjetja: disciplina, storilnost, kvaliteta...

(Nadaljevanje s 1. strani)

Delavski sveti so postali budnejši

stavlja poseben problem prekoračenje dogovorjenih odkupnih cen za govejo živino in prašiče. V našem okraju se niti eno mesarsko podjetje ni držalo predpisanih cen. Podjetja se izgovarjajo, da sprito ostre konkurence sploh ne bi prišla do živine, če je ne bi preplačevala. Ker to dejstvo več ali manj drži, je predsednik gospodarskega sodišča pripomnil, da bi bilo treba to vprašanje na pristojnih forumih temeljito prediskutirati.

Problem zase je tudi trgovina z lesom v Kmetijskih zadrugah. Mnoge zadruge v našem okraju so protizakonito trgovale z lesom, ga podajale tudi izven Slovenije in si tako ustvarjale neupravičeno pridobljene koristi.

Mnoga trgovska podjetja so dajala svojim potrošnikom živila na kredit kljub temu, da je po javnih predpisih tako kreditiranje nedopustno. Ker pa je prodaja živila na kredit mnogokrat nujna in tudi utemeljena, bi bilo prav, če bi tozadevne predpise spre-menili odnosno dopolnili, o tem pa bi morala razpravljati tudi Trgovinska zbornica.

Problemi v zvezi s prisilnimi likvidacijami gospodarskih podjetij so raznovrstni. Analiza vzrokov prisilnih likvidacij kaže, da gre v večini primerov za subjektivne vzroke (slabo gospodarjenje, nesposobnost vodilnih ljudi, kraje, kričevca malomarnost v upravljanju podjetja itd.).

Porazna je ugotovitev, da naš okraj odnosno področje celjskega okrožnega sodišča (skupno s Trbovljami) zavzema po številu prisilnih likvidacij prvo mesto v republikli. V letu 1954 je bilo za prisilno likvidacijo predlaganih 12 podjetij, lansko leto 31, letos pa že v I. polletju 15. Med predlaganimi podjetji je bilo 7 zadržnih podjetij, 16 gostinjskih, 12 trgovskih, 19 obrtnih, 3 manjša podjetja in 1 večje industrijsko podjetje. Od skupnih 58 likvidacij odpade samo na celjski okraj 48 podjetij, ostalo pa na Trbovlje. Vzroki za prisilne likvidacije so bili v 7 podjetjih izključno samo osebno okoriščanje, zaradi česar so bila podjetja oškodovana za težke milijone.

Pri prisilnih likvidacijah predstavlja posebno vprašanje revizijska služba odnosno pravočasen nadzor državnih organov nad poslovanjem gospodarskih organizacij.

Delovno predsedstvo na letni skupščini OZZ

Oktober 1944 . . .

ČRTICA K „DNEVU BORCA“

Bilo je v trgatvi 1944. Postojanka v Zabukovci nam je bila trn v peti, ker se Nemci od tod hajkali na vse strani. Nekega dne smo pripravili akcijo za požig mostu čez Savinjo med Zalcem in Grižami, obenem pa smo nameravali napasti tudi nemško postojanko. Zvečer smo izvedli napad. Most je zgorel, Nemci pa so drugega dne prostovoljno pobrali šila in kopita, ker so mislili, da je bil požig mostu uvod za napad na njihovo postojanko. Toda kmalu so se spet vrnil in potem so pričeli znova s hajkami. Odločili smo se, da jih napademo.

Napregli smo v voz par konj, da bi lahko čimveč odnesli švabom. V nekem magazinu smo napolnili voz s pločvino in vodovodnimi cevmi. Tudi s cigaretami smo se založili. Ponovno smo pregledali položaj in okoli druge ure po polnoči smo odšli. Vozili smo skozi Britna sela, Tovor je bil težak in morali smo nekajkrat zavpiti, da so konji pririnjili v klanec. Neverjetno brezskrbno smo se počutili, ko smo vendar hodili skozi nemške straže. Toda tedaj ni nihče tega pomislil. Tovor smo pripeljali pod nek kozolec in tovariš Jur nas je kot običajno povabil na svoj dom na kos kruha in jabolčnika. Bili smo izmučeni, zato smo se kmalu odpravili spat. »Janko, pojdi z menoj. Nocoj bova po dolgem času spala v postelji,« mi je dejal Jože iz Matk.

»Res?« sem presenečen vprašal. Ni mi bilo treba prigovarjati. Pa sem vendar vprašal: »Pa kam?« Ni mi hotel odgovoriti. Precej časa sva hodila, da sva prišla do Likoviča. »Tu sva,« je dejal Jože. Poklicala sva gospodinjico. Pripravila je sobo in midva sva takoj zaspala. Niti slutila nisva kaj naju čaka drugi dan.

Tiste noči so se tudi drugi razpotaknili po parnah in kozolcih Homa. Rajko je šel domov z Luko.

Pričelo se je daniti. Se napol v spanju sem začel v daljavi streljanje. Skočim pokonci in zakličem Jožetu: »Vstani! Zdi se mi, da v Matkah streljajo!« »Beži, beži« je dejal Jože napoj mrmraje in se obrnil nazaj proti steni. Hitro sem se oblekel in šel ven. Stekel sem nazaj v sobo in povedal, da se čuje streljanje vedno bliže. Jože je skočil pokonci in čez nekaj trenutkov je bil že oblečen.

Stopil sem nazaj na prag. Nenadoma je stal pred menoj Luka . . . bos, brez orožja in v sami srajci. »Bežite!« je komaj spravil iz sebe. Bil je izmučen in spehan. Bil je pri neki družini v Zahomu. Protj jutru so Nemci obkolili hišo. Ni bilo časa niti da bi se pošteno skrilo. Luka je še komaj ušel skozi vra-

listje odpadalo z drevja kot ob slani. Obkoljeni smo. Ali bomo našli izhod? Razdelili smo se v skupine in se razšli. Tako smo imeli še največ upanja da se prebijemo. Prek čistine pod Mrzlico se je pognala skupina partizanov. Mitraljez je regljal in sipal smrt. Prebili smo se. To noč je padla Vida iz Prebolda, Marjan iz Zalca in še dva. Žličarjevo, ki je bila težko ranjena, so ujeli in jo odpeljali v dolino. Kmalu nato je umrla v celjski bolnišnici.

Tisto noč smo bili do kraja utrujeni in zbiti. Komaj smo lezli v hrib. Se nekaj časa, pa bomo onemogli. Ne, vzdržati moramo. Vzdržati za vsako ceno! Toda kaj če pademo spet v zasodo? Nabojev je zmanjkalo. Komaj smo prilezli v breg. Nikjer nikogar. Srečamo dva kurirja stanice 24, ki sta šla na javko. Če bi nas ne bilo tam, bi ju najbrž doletela ista usoda kot naše tovariše.

Vrnila sta se, mi pa smo odšli prek Čeč nad Hrasnikom v šentjurske hribe, kjer nas je drugi dan čakala nova hajka . . .

Ob 10-letnici metalurške-industrijske šole v Storah

S slavnostno proslavo ter otvoritvijo razstave so bile minulo soboto končane prireditve na čast desete obletnice Metalurške industrijske šole v Storah.

V okviru te proslave so najprej v dvorani kulturnega doma uprizorili M. Pucovo dramo »Operacija«, na sporedu pa so bila tudi športna tekmovanja učencev metalurških šol z Jesenic, Raven in Štor.

Razen učencev, celotnega predavateljskega zbora, gostov iz sorodnih industrijskih šol so se slavnostne proslave ob deseti obletnici Metalurške industrijske šole udeležili še sekretar OK ZKS Franc SIMONIČ, predsednik OLO Riko JERMAN, predsednik celjske občine Andrej SVETEK, sekretar občinskega komiteja ZKS Cveto PELKO, tajnik OLO Celje Ludvik GORENJAK itd. Po Internacionali, ki jo je zaigrala domača godba na pihala, je o desetletnem razvoju šole spregovoril ravnatelj zavoda Tone KLINAR, ki je med drugim dejal:

»Vrsti obletnic v našem političnem, gospodarskem in kulturnem življenju pridružuje svoj praznik tudi naša ustanova — Metalurška industrijska šola v Storah, ki proslavlja danes deseto obletnico svojega obstoja.

Tako so malce posmehljivo ugibali šempetrski kmetje, ko se je okrog 14. junija začela zbirati v njihovi vasi mladina štirinajstih in šestnajstih let, da bi poglobila potok Strugo, ki je v pretekli zimi napravil veliko škodo okolici. Morda je mladina opazila te nejeverne obraze, slišala omalovažujoče pripombe, pa je hotela dokazati, kaj zmore!

Pri vstopu v Tekstilno tovarno plapolajo zastave. Na dvorišču odmevajo borbene pesmi in poskočne melodije iz radijskih zvočnikov se slišijo daleč naokoli. Mize v dvorani sindikalne podružnice so pogrnjene z belimi prtji, vzdolj sprednje in desne stene pa so postlana slamnata ležišča.

Okrog 150 mladincev in mladink se je zbralo v MDB »Vere Šlandrove«. To so predvsem vajenci iz industrijskih podjetij žalske občine, nekaj pa je tudi gimnazijcev žalske gimnazije. Dvorišče je polno mladih, veselih obrazov, ki se v trenutku zresijo, ko zagledajo strogi obraz komandanta Staneta. Toda že pri prvem zboru brigade se je ta strogi

obraz raztegnil v prijazne gube, ko je neizkušeni mladini v lepih besedah orisal prijetno brigadno življenje in jih bodril k delu in zmagi. Mladina mu je pripravljajo na zaključno prireditev, ki obeta pester in kvaliteten program.

Se nekaj je štab kot nameček za vzorno delo preskrbel mladini — ples-

Mladinska delovna brigada »Vere Šlandrove«

zaupala in energično zavihala rokave. Začela se je borba za prehodno zastavico. Ze zjutraj, ko začno z delom, ugrabijo med sabo, katera četa bo ta dan osvojila zastavico. Težko pričakujejo večera, ko ob spuščanju zastave podeli štab najboljši četi in desetini prehodno zastavico in pohvali najboljšo brigadirje. Za posebno uspešno delo so bili pohvaljeni že Neži Ribar (I. četa), Tone Perko (II. četa), Julka Dobovičnik (III. četa), Stanko Novak (IV. četa) in Tone Potočnik iz »leteče desetine«. Ta desetina je povsod nared, kjer so najtežja dela, ki ga prešibke roke ne zmorejo (betoniranje mostu, odkopavanje štorov in podobno).

Brigada Vere Šlandrove je do danes izkopala in zvozila že 1150 m³ zemlje. Skupine in posamezniki presegajo normo povprečno za 50%. Odrasli s ponosom povedo, da mladi brigadirji v 6 urah dosežejo normo, ki bi jo težki delavci dosegli v 8 urah. To delstvo jim je najlepše priznanje, ki ji vzpodbuja k še uspešnejšemu delu.

Na regulaciji delajo brigadirji v dveh izmenah, vsaka izmena po 6 ur dnevno. Ves prosti čas — saj ga imajo na pretek — pa izkoristijo v športnem in kulturnoprosvetnem delu. V športu jim je najbolj priljubljena odbojka, kajakaštvo in streljanje. Med mladimi brigadirji je tudi precej navdušenih šahistov, ki predsedijo proste popoldanske ali dopoldanske ure ob šahovski deski. Štab brigade skrbi tudi za kulturnoprosvetno izživljanje. Brigadirji imajo na razpolago najrazličnejše knjige, čitajo dnevno časopise in se marljivo

ne vaje. Redka so dekleta, ki znajo plesati — da o fantih sploh ne govorimo! Kako težki so prvi koraki! Toda danes že obvladajo valček, bolj »nadarjenje« pa celo že tango.

Prav ničesar brigadirji niso vedeli povedati, kar jim ne bi bilo všeč. Tako sem jih pobarala še po hrani. Hrana! O jej — dobimo je, kolikor hočemo. In zelo okusno je pripravljena in servirana pri pogrnjenih mizah. Kolikorkrat se sliši brigadirski »repete«, tolikokrat dobrosrčna kuharica še zajame in naloži krožnik.

Komaj pa zvečer utihne ropot krožnikov, že se pojavi med brigadirji predavatelj, ki v preprostitih besedah poučuje mladino o higieni, drugi spet o organizaciji LMS, tretji o sindikatih, četrti o fizikulturi, športu itd. Mladina verno posluša in s ploskanjem zaključuje take večere. Potem še moledujejo »za pol ure plesa« in se pred spanjem res še zavrtijo. Kazalec na uri pa se naglo pomika naprej — med lepo plesno melodijo zabrljaga nezaželeni pisk piščalke, ki naznanja deveto uro — čas spanja. Samo še nekaj besed, še malo smeha, pa utrujena mladina poleže na pograde. Mladinke so si postlale v sindikalni dvorani Tekstilne, mladinci pa s pesmijo odkorakajo v svoje prostore, v dvorano »Partizana«. Investitor te brigade je Vodna skupnost Podvin-Zalec, ki je z delom brigadirjev zelo zadovoljna. Zato pa bodo mladi učenci in mladinke za nagrado ob zaključku dela poslali za teden dni na morje ali pa v Logarsko dolino. Delo bodo zaključili 6. julija.

Pomagajmo še bolj humanitarnim akcijam Rdečega križa

V celjskem okraju ima prav gotovo najmočnejšo organizacijo Rdečega križa občina Celje, saj šteje sedaj s priključenimi območji okoli 7500 članov. Letos sta se osamosvojili terenski, oziroma osnovni organizaciji Breg in Svetina, slednja šteje okoli 125 članov in je takoj po osamosvojitvi organizirala gospodinjstvo-kuharski tečaj, ki ga je obiskovalo 25 kmečkih deklet in je bil uspešno zaključen. Po drugih terenih pa je organizacija zdravstveno-prosvetnih tečajev slabo uspeła, ker je bilo določeno, da jih bo organiziral občinski sindikalni svet, ni pa organiziral nobenega. Šele potem je uspelo občinskemu odboru RKS organizirati tri tečaje in to v 5. letniku učiteljskega in dva v tovarniških kolektivih. Treba pa bo po dokončanih tečajih obdržati več stikov z mladinkami, ki take tečaje končajo, ker so taki zdravstveni aktivisti povsod na terenu zelo potrebni. Več stikov bo treba v bodoče navezati s šolami in podmladkom Rdečega križa

v šolah. Podmladkarji naj bi sami oskrbovali svoje higienske koticke, K malicam v mlačnih kuhinjah bo treba pritegniti še več otrok. V pretekli poslovni dobi je bilo zaznamovati razveseljiv porast števila podmladkarjev.

V počitniške kolonije je odšlo s podporo RKS iz območja Celja 132 otrok, razen tega je RK poslal še 45 otrok v zdravstveno kolonijo v Savudrijo, stroške je nosil Okrajni zavod za socialno zavarovanje. Pomoč v živilih je prejelo 2388 najpotrebnejših socialno ogroženih občanov, razdeljeno je bilo 354 kompletnih paketov Care. Za poplavljenice je bilo nabranih 261.526 din (Pomoravje), za ponesrečence v Mavrovu 120.930 din, nabiralna akcija v Tenu PTBC 92.228 din, akcija bi pa bolje uspela, če bi prej prejeli propagandni material in ga pravočasno razdelili.

Lepe uspehe kaže tudi krvodajalska akcija, ker je izboljšana organizacija dela pokazala posebno v delovnih kolektivih presenetljive uspehe, posebno tam, kjer so sindikalne podružnice podprle to akcijo.

O likvidaciji »Kambrusa«

Dobili smo dopis od podjetja »Kambrus« iz Rogatca v zvezi s člankom o predvideni likvidaciji tega podjetja, da se v interesu zdravja delavcev likvidira. Res je da gospodarski svet okraja ni sprejel sklepa, ker ga tudi ne more, je pa ugotovil nujnost tega ukrepa in se odločil, da likvidacijo predlaga okrajni skupščini. Jasno je, da bo treba pred likvidacijo zagotoviti za industrijo vsa potrebna nadomestila za izpad, ki ga bo likvidacija povzročila. Gospodarski svet proučuje možnost takega nadomestila z uvedbo proizvodnje umetnih bruslinih kamnov, predvidoma v Mariboru, šele potem bo likvidacija podjetja »Kambrus« dejansko možna.

To so edine razlike, oziroma pomanjkljivosti v prejšnjem članku, toda z ozirom na prilike, ki v tem podjetju (v zdravstvenem pogledu) obstojajo in spričo naše socialistične politike smo bili upravičeni, da smo napovedali likvidacijo tega podjetja (zaradi objektivnih razlogov), kajti do tega ukrepa ne samo da bo, temveč mora priti.

ta, ki jih je nekaj trenutkov kasneje prerešetal v trske nemški mitraljez. Ostali borci, ki so ležali na kozolcu so se rešili tudi zgolj po naključju. Kaj storiti? Pri Gračnerju je bilo okoli 15 mobilizirancev, katere je štčtil samo eden partizan. K nam je priteklo še nekaj borcev brez orožja. Med njimi je bil tudi Marjan iz Zalca, ki mi je rekel: »Daj mi puško. Ne smemo več čakati. Napad!« Toda puške mi nisem dal, le kaj bi potem jaz brez nje? Splazili smo se proti gozdu. Naleteli smo na zasodo. Premikali smo se zdaj sem, zdaj tja. Nemški obroč se je stiskal neusmiljeno kot klešče. Svabski mitraljez je regljal med vejami, da je

Tudi Železarno Štore je v prvih po-vojnih letih zajela perspektivna industrializacija — povečanje tovarniških kapacitet, povečanje produktivnosti . . . To je nujno zahtevalo pritek novih delavcev, zlasti pa vključitev mladine, ki naj bi se strokovno usposobila za vse vrste del v obratih naše železarne.

Z ustanavljanjem industrijskih šol po strokah je bilo omogočeno, da učenci zares pridobijo potrebno praktično in teoretično znanje iz svoje stroke. Tako smo z industrijskimi šolami v novi Jugoslaviji dobili šole, ki so bile strokovne ne samo po imenu, marveč tudi po svoji vsebini in delu.

Ena izmed mnogih industrijskih šol, ki so zrastle v novi Jugoslaviji, je bila tudi naša, katere začetek je bil že trome-sečni tečaj v jeseni 1945. leta, ki ga je obiskovalo 35 vajencev raznih poklicev. Nižja strokovna šola pa je bila ustanovljena v šolskem letu 1946/47. Pouk naše šole je bil v prostorih osnovne šole v Storah, pozneje tudi na Teharjih. Praktičen pouk še ni bil sistematičen. Šola se je hitro razvijala, potrebe po kadrih v železarni pa so narasle iz dneva v dan. Zato je postalo vprašanje prostorov v novi — lastni šoli toliko bolj pereče. Nadaljnji korak k uspešnemu in pravilno usmerjenemu napredku šole je napravila uprava železarne, ki je v 1948. letu pristopila k

Državnemu zavarovalnemu zavodu v Celju več pozornosti

O dejavnosti podružnice DOZ-a v Celju in o težavah zaposlenih uslužbencev slišimo in vemo zelo malo, čeprav na tem zavodu opravljajo obsežno in odgovorno nalogo. Denarni promet tega zavoda presega milijardo, saj so do sedaj samo iz naslova škod izplačali zavarovancem preko 1,5 milijarde din.

V 10-letnem obstoju tega zavoda menda še ni bilo primera, da bi njihove probleme kdaj kje javno obravnavali in vendar so težave, s katerimi se podružnica bori velike, dostikrat ne-rešljive. Navedemo samo en primer:

V sedmih, sorazmerno majhnih in z najrazličnejšim inventarjem založenih sobah — pisarnah dela 48 uslužbencev — približno 6 v vsaki sobi. Pri tem niso upoštevani terenski uslužbenci, ki časovno tudi prihajajo v pisarne in seveda tudi ne številne stranke, ki vsakodnevno prihajajo in se zadržujejo v pisarni. Samo v sobi št. 12 s površino 30 m² (kjer so tudi 4 omare, 7 pisalnih miz, 1 mizica, 9 stolov in še nekaj drobnarij) dela 12 uslužbencev. To po-

meni, da v tej sobi niti vsak uslužbenec ne more imeti svoje lastne mize. Tako stanje je nevzdržno ter z delovnega in zdravstvenega stališča škodljivo in mora prej ali slej povzročiti negativne posledice. O tem pa so v Celju obveščeni razni forumi — podatki so šli še dalje — in vendar do danes DOZ-u ni nikdo pomagal. Delovni kolektiv sicer tako stanje še potrpežljivo prenaša, toda družba ne bi smela tem uslužbencem še naprej dovoljevati take delovne pogoje.

KOMUNALNO PODJETJE
»POGREB«
CELJE, IPAVČEVA 3
razpisuje mesto
spremljevalca avtofurgona.
Pogoji: izučen mehanik-šofer.
Nastop službe takoj.

Kmetijsko gospodarstvo
KZ ŠMARTNO OB PAKI
razpisuje mesto knjigovodje.
Pogoj: večletna praksa v kmetijstvu. Plača po tarif. pravilniku.

Zvijenje naših vasi

Skrbimo za kader naprednih kmetovalcev

NALOGE KMETIJSKIH ZADRUG IN AKTIVOV MLADIH ZADRUŽNIKOV — SPLOŠNA KMETIJSKA IN KMETIJSKO GOSPODINJSKA ŠOLA V SENTJURJU BOSTA SPREJELI PO 32 UČENCEV IN UČENK.

V pogledu izobraževanja kmetke mladine smo naredili precejšen korak z ustanovitvijo kmetijsko-gospodarskih šol. Vendar pa te iz raznih razlogov vsaj za enkrat še ne morejo iz-

naših zadrugah in aktivih mladih zadrugnikov tako primanjkuje. Kako so nekatere zadruge razumele potrebo po dobrem kadru, priča dejstvo, da pretežno večino gojencev in gojenk vzgo-

pouka bo gotovo v veliki meri služila reorganizacija posestva in s tem zavoda kot celote.

Kmetijska šola v Sentjurju je sedaj občinska prosvetna ustanova, ki obsega: Splošno kmetijsko šolo, Kmetijsko gospodinjstvo šolo, internat obeh šol ter šolsko posestvo. Po načrtu se bo posestvo še nekoliko zmanjšalo in se postopoma, najdelj v dveh letih, povsem prilagodilo učnim potrebam zavoda. Tako bo praktični del pouka postal vse bolj sistematičen in izdaten v vseh panogah kmetijstva, kar je bila sedaj ena izmed bistvenih pomanjkljivosti šol.

Težnja učiteljskega zbora obeh šol je, da čimprej približa zavod k sistemu slovesu, kakor ga je imela šentjurska kmetijska šola nekoč.

polnjevati svojih nalog in pričakovanj. Temeljitejšo splošno in strokovno izobrazbo tako kmetijsko-gospodarsko kakor kmetijsko-gospodinjstvo dajejo kmetički mladini enoletne splošno kmetijske in kmetijsko-gospodinjstvo šole, kakršni imamo tudi v našem kraju v Sentjurju pri Celju. Šoli sprejemata kmetičko mladino nad 17 let starosti s primerno predizobrazbo in bosta dali letog našemu kmetijstvu 60 mladincev in mladink. Z dovršeno enoletno kmetijsko oziroma gospodinjstvo šolo, praktičnim izpitom po dveh letih prakse, doseže absolvent naziv kvalificiranega delavca v ustreznih strokih.

Poleg materialnega znanja posreduje zavod mladini tudi primerno vsestransko vzgojo. Usposablja zlasti še tudi kader zadrugnih delavcev, ki jih v

da štipendirajo zadruge. Med temi naj navedemo zadrugo v Oplotnici, ki leto za leto pošilja na zavod po tri do štiri učence in učenke.

Sploh je zanimivo, da prevladujejo na zavodu mladinci iz mariborskega okraja, zlasti s Pohorja. Gotovo niso na mestu nikakršna lokalistična stremeljenja, vendar bo pa prav, ako se razmerje vsaj zravna za domači okraj. Zlasti bi naj bil bolj zastopan šmarsko-kozjanski predel.

V bodoče bo na zavodu po predmetniku in učnem načrtu še večji poudarek na zadrugi vzgoji in izobrazbi in se bo zlasti še gospodinjstvo šola bolj usmerila v smer vzgoje in izobrazbe kmetičkih gospodinj zadrugnikov. Temu namenu kakor splošnemu dvigu ravni kakovosti in vsebine praktičnega dela

Kaj bo z železniško postajo v Laškem?

Staro poslopje železniške postaje v Laškem so podrli že pred štirimi leti. Zraven so pričeli graditi novo, večje poslopje. Prejšnja postaja že davno ni več odgovarjala potrebam mesta, ki se zadnja leta vedno bolj širi in razvija. Ko so pričeli z gradnjo novega poslopja, je izgledalo, da bo zgrajeno še kar hitro. Toda to so bili le slabi računi. Zmanjkalo je sredstev, tako je vse obstalo na mrtvi točki.

Čakalnica v starem delu poslopja je neverjetno majhna in neurejena. Pozimi se v ta prostor stlačijo tudi do 250 ljudi, delavcev in dijakov, ki prihajajo tudi iz daljne laške okolice. Razumljivo je, da tako majhen prostor nikakor

Mnogokrat je delo z otroki v šoli težavno. Pri tem mislim predvsem na razne vzgojne napake, ki se venomer kopičijo pred vzgojiteljem.

Jasno je, da vseh hkrati ne more rešiti, mnogo na jih lahko odkloni. Kakšne težave mislim: disciplinske prestopke, površnost pri delu, malomarnost itd. Še in še bi lahko naštevali, a to ni naš namen.

Zelo nelepo in netaktno bi bilo, če bi vse take vzgojne napake, ki so v tesni povezavi z učnim procesom v šoli, posplošili in enostavno rekli: »Fant ali deklica je lenuh!«

Vedeti moramo, da je vzgoja neločljiva z izobrazbo in si prav zato ne moremo misliti resničnega izobraženca, če ni hkrati tudi dobro vzgojen.

Ni čudno, če tudi v naši šoli vedno bolj stopa v ospredje vzgoja, čeprav ne zanikamo, da ni znanje enako po-

membno za zdravo rast našega otroka.

Zakaj toliko besed o vzgoji? Poglejmo si jo bližje! Kdo vse vzgoja otroka? Najprej družina, nato šola in dalje okolje, ki ga lahko razdelimo v družbeno in socialno.

V vzgojnem procesu oblikujemo otrokovo osebnost ali bolje — otrokov značaj. Dom je prvi, ki prevzame to silno delikatno nalogo.

Toda kolikorkrat sta oče in mati do otroka prav takta, kot do drugih, sebi enakih. V enaki meri se nad njim zanašata, jim dokazujeta, jih kaznujeta itd.

Ne bo napak, ako trdimo, da je v vzgoji najhujši oreh, otroku se znanje približati in ga razumeti.

To morata upoštevati dom in šola. Naravno je, da otroka ne bomo razumeli, če ga ne bomo študirali. Res je, da je mnogim staršem že po naravi dan pedagoški takt, toda še vedno se lahko vprašamo, kako bi bilo, če bi tudi taki starši imeli več pedagoškega znanja.

Naj nam osvetli primer, kako potrebno je, da se prav vsi starši zanimajo za pedagoška vprašanja in predavanja.

V osnovno šolo je redno prihajal dvajsetletni Tonček. Ze drugo leto sedi v četrtem razredu. Vselej je skrbno oblečen, počesan in umit. Ko ga pokličeš in hočeš vprašati, se ves zdravo. Navadno ne spravi nič iz sebe. Nato se zopet vsede in miruje.

Če bi se razrednik ne poglobil v nje, bi enostavno sklepal: »Fant je lenuh!« Toda bil je previden, saj ve, da je pravih lenuhov še malo in še ti so navadno zelo brihtni...

»Nekaj ni s fantom v redu!« je rekel. Pa so nekdo v šoli risali. Učitelj jim je dal kaj preprosto nalogo: »Narišite vaše starše!« Kajpak otroci te zelo radi delajo. Kaj mislite, kaj je narisal Tonček? Uganite! Samo očeta, orjeka, z veliko šibo v desni roki.

Takoj je bilo učitelju jasno, kje kije zajec. Sel je na Tončkov dom. Tam se je na lastne oči prepričal o očetovi strahovalnosti. Sedaj je Tončka lahko razumel. Od kod njegova mirnost, ed kot njegovo drhtenje in tak strah, da se je vselej ves tresel.

Ko bi starši vedeli, kakšne so posledice, ki jih pusti neravno ravnanje staršev na otroku. Taki otroci so sicer popolnoma normalni, vendar postanejo zelo živčni in mnogokrat tudi duševno neuravnovešeni.

V naših šolah je mnogo takih neravnih otrok, ki so hkrati zelo slabi v uspehu. Zamislite, normalen otrok, a po krivdi neravnih staršev vedno slabši in slabši.

Jasno je, da se v enaki meri pregreši tudi neraven šolnik.

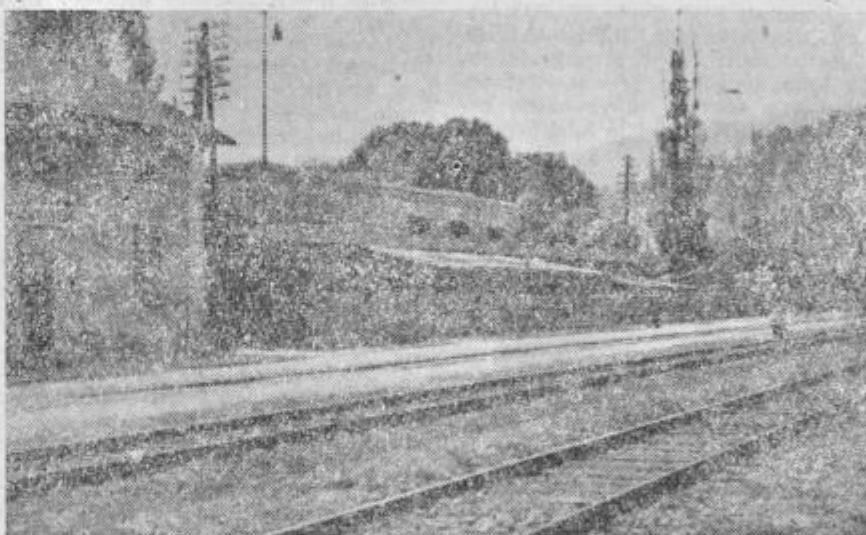
Ako starši verjamejo in svojega otroka sprostito tako, da obvladajo sebe, vedo, kaj vse je lahko posledica pretiranega in surovega ravnanja, se kaj kmalu spremeni tudi otrok v šoli.

Majhna čakalnica za 250 ljudi

ne odgovarja v zdravstvenem pogledu, ker prihajajo pozimi učenci in delavci prezeblji v šolo oziroma službo. Čas bi bil, da bi odgovorni kaj ukrenili. Pozimi se bo spet ponavljalo isto, kot vsa pretekla leta.

Da se novo poslopje ne dozida, ni krivda železniške direkcije, ker je ta sicer nameravala prispevati za dograditev 20 milijonov dinarjev, vendar so ta denar blokirali, tako da so še nadalje ostali brez sredstev.

In končno je važen tudi sam zunanji izgled postaje. Kaj si mislijo ljudje, ki prihajajo v Laško na oddih. Kakšen vtis napravi nanje že sama postaja, ki je deloma podrti, deloma na novo zgrajena?

Laška postaja med »polzevo« gradnjo

Ob zaključku kulturnega festivala v Sentjurju

V petek zvečer je šentjurska družina opravila zadnje gostovanje v Smarju pri Jelšah in s tem izpolnila načrt, ki ga je sprejela ob priliki kulturnega festivala v začetku junija.

Če gledamo danes nazaj, če se spominjamo začetka festivala in ciljev, ki so jih zasledovali prireditelji, in te cilje in vodila primerjamo z dejanskimi rezultati, ki jih je festival dosegel, potem lahko mirno, brez pretiravanja rečemo, da je festival popolnoma uspel.

Prireditelj je želel z množičnimi nastopi v festivalskih dneh vzbuditi zanimanje širokih plasti ljudstva, mu dati v tem času čim več kulturnih dobrin in mu vzgojiti potrebo po njih. Z gostovanji razgibati občinstvo v okoliških krajih in z ocenjevanjem različnih dramskih in zborovskih del dvigati kvaliteto nastopajočih družin. Prireditelj — Kulturnoprosvetno društvo »Bratov Ipavcev« iz Sentjurja — se je tem ciljem tako zelo približalo, da mu moremo čestitati. Redko se zgodi, da je kakšen kulturni hram v enem tednu deležen tolike pozornosti občinstva, kakor je bil to pot šentjurski. Ze sama številka 2000 obiskovalcev, nam je v zadostno potrdilo, da je festival razgibal okoliško prebivalstvo. Število nastopajočih, bilo jih je nekaj manj kot 200, pa nam priča, da kulturnoprosvetno delo na podeželju živi in se razvija. Kar zadeva kvaliteto nastopajočih družin, je treba priznati, da je bila ta na dostojni višini, da so posamezni prizori in tudi posamezni igralci čisto zadovoljili tudi razvajenega obiskovalca poklicnih gledališč. Saj so se nastopajoče igralske družine za festival posebno pripravile. Storski »svobodaši« so se predstavili z Operacijo M. Pucove, Smarčani s Finžgarjevo Razvalino življenja, prosvetarji iz Ponikve z M. Kranjca dramo Pot do zločina in Sentjurčani s Henryja Jamesa dramo Dedinja. Ziriha je ocenila interpretacijo šentjurske igralske družine za najpopolnejšo. Sledile so družine iz Stor,

Šmarja in Ponikve. Od zborov je dobil moški zbor pod vodstvom E. Rečnika največje priznanje. Storski mešani zbor je bil brez konkurence. Treba je še omeniti nastop mladih igralcev iz Stor, ki so se predstavili s »Pepelko«, in šentjurskega mladinskega zbora, ki ga vodi tov. V. Rozmanova ter posebej še nastop celjskih kulturnih delavcev, ki so šentjurskemu občinstvu pripravili uspel literarni večer.

Ob zaključku festivala je bila slovesna razglasitev rezultatov in podelitev spominskih pokalov vsem nastopajočim družinam in zborom. Ob tej priliki je govoril tudi predsednik okrajnega sveta »Svoboda« in prosvetnih društev, tov. Andrej Svetek, ki je kot pokrovitelj festivala ves čas z zanimanjem sledil dogajanju na odru. Poleg njega je govoril tudi okrajni sekretar ZK, tov. F. Simonič, ki je kot gost prisostvoval zadnji predstavi v okviru festivalskega tedna v Sentjurju. Oba govornika sta bila soglasna v tem, da je bil kulturni festival v Sentjurju uspeša manifestacija prosvetne dejavnosti, manifestacija skupnih ciljev prosvetnih društev in društva »Svoboda« in našega velikega industrijskega centra, iz Stor. Govornika sta izrazila željo, da bi bil kulturni festival redna, vsakoletna prireditev, ki bi naj pokazala pozitivno razvojno pot kulturnoprosvetne dejavnosti na našem podeželju. Oba govornika sta slednjič čestitala prireditelju in vsem nastopajočim družinam, ki so pripomogle, da je festival uspel.

Sodim, da je treba tudi na tem mestu čestitati prireditelju in vsem nastopajočim in vsem, ki so kakorkoli in s čimerkoli pripomogli, da je kulturni festival za Sentjur in okolico pomenil izredno in uspešno prireditev. Sodim, da je želja vseh, ki so si festival ogledali, le-ta, da bi se mogli še večkrat ob podobnih prilikah zbrati v dvorani kulturnega doma.

-ica

Kotiček za našo zeno

DANES PA O DOMAČI LEKARNI

Vsaka praktična gospodinja si bo uredila svojo domačo lekarno, ki je potrebna v vsaki družini. Najbolj primerna je lesena omarica z več predali, ki se tudi zaklepa, da otroci ne pridejo do zdravil. Predali se morajo tesno zapirati, ker imajo razna zdravila in razkužila močan duh in bi se ga navzela druga zdravila. Steklenice naj bodo v posebnem predalu in dobro zamašene, praške in soli hranimo v steklenicah s širokimi vratovi, za čaje pa so najbolj primerne lesene školjke. Ker se čaji izdiše, jih obnavljamo vsako leto.

V domači lekarni naj bo vedno red, vsako zdravilo naj bo na svojem mestu in na etiketah ločno označeno, da ne bo kake usodne zamenjave.

V omarici za prvo pomoč imej naslednje stvari: aspirin za razne bolečine in za polenice, piramidon proti vročini in bolečinam, baldrianove kapljice ali čaj za pomirjenje, Hoffmannove kapljice za krče v želodcu, Bencin in razredčeni alkohol za čiščenje ran in za obkladke, burove tablete za obkladke pri opeklinah, borvazelin za mazanje opeklin in ran, cinkovo mazilo za mazanje krasl, sulfamidno mazilo za mazanje ran, ihtiol za mazanje gnojnih ran, za ognuške in ture, sulfamidni pra-

šek za posipavanje svežih ran, različne povoje, zavojček vate, zavojček sterilne tkanine za rane, obliži za lepljenje, trikotno rufo za prevezo, škarje in pincole.

Za prvo pomoč so zlasti potrebni: toplomer, čista sterilna gaza ali prekuhane plavalne krpe, da z njimi pokrijemo rane, jodova ali arnikova tinktura, laneno seme za vroč obkladek, laneno olje za opekline, razne zdravilne rastline, predvsem kamilice in lipovo cvetje, briniovo olje za oliranje pri revmatičnih bolečinah ter ricinovo olje za čiščenje črevesja.

Več let stara zdravila, bodisi v kapljicah, tabletah ali praških nimajo več pravega zdravilnega učinka, zato jih ne hrani predolgo v domači lekarni.

ALI ZNAŠ KUhati z BRZOKUHALNIKOM?

Sicer so brzokuhalni lonci »Econom«, ki jih izdeluje Tovarna emajlirane posode v Celju za naše razmere še precej dragi, vendar so v mnogih gospodinjstvih danes že neprecenljivi.

Kljub navodilu, ki je priloženo »Economu«, mnoge gospodinjne ne vedo prav ravhati z njim. Zato je Zavod za po-

speševanje gospodinjstva v Celju organiziral nedavno tečaj, na katerem so se priglajene gospodinjke naučile pravilno ravnanja s tem loncem. Tečaj je trajal 4 dni od 5. do 7. ure zvečer in se je dnevno prijavilo zanj 30-40 gospodinj. Na tem tečaju so gospodinjke kuhale samo enolončnice, pozneje pa bodo pripravile še en tečaj in poučile gospodinjke, kako se kuha z »Econom« z vložki v etažah.

RAZNO

Neprijeten vonj po ribah lahko odstranite, če k vodi, v kateri jih kuhate dodate nekoliko žličk mleka.

Jed, ki se vam je prižgala; ločite od dna lonca tako, da postavite le tega v skledo z mrzlo vodo. Jed se bo kmalu nato ločila od prižgane plasti, nakar jo presipate v drugo posodo. Če boste tako ravnali, jed ne bo imela vonja in ukusa po prižganem.

Veliki in rahlo narejeni zdrobovi žličniki ostanejo celi, če le-te po 5 do 10 minutah kuhanja polijete z mrzlo vodo in jih po tem daste še enkrat kuhati. Isto velja tudi za zdrobove cmoke.

Obiščite

VELIKO MANIFESTACIJO NASEGA GOSPODARSTVA KULTURE IN SPORTA. RAZSTAVA IN VESELICNI PROSTORI V MLADINSKI UL. V ČASU OD 27. JULIJA DO 5. AVGUSTA 1956. NA ŽELEZNICAH 25-ODSTOTNI POPUST.

XIII. mariborski teden

Savinjska dolina je spregovorila ...

(Ob Debičevem romanu »Brez milosti«)

v razmeroma kratkem razdobju je prišla med nas zopet odlična knjiga, ki izpričuje pravo mojstrstvo mladega, izrazito talentiranega pisatelja Daneta Debiča, pisatelja čudovito lepe Savinjske doline. Čeprav z njo debutira, je

Pisatelj Dane Debič

cev, ko počenjajo Nemci prave orgije v svojem opolzkem razcvetu. Ta scena ni diletantizem, kakor bi kdo prvi hip mislil, ne deluje papirnato, nego daje pravo sliko o razvratu tako imenovanega nemškega višjega sloja. Na koncu tudi Belin najde zadoščenje sproščenosti, ko odide njegov sin v gozdove med upornike. Vrača se v življenje.

In potem cela živa galerija slik upornikov in naroda. Ujetnik Dežnik, ki vidi, da je bilo v predaprilski vojski nekaj strohnelega, neodločnosti in strahopetnosti pred Nemci. Slutil je poraz in je prepuščen samemu sebi. Toda v njem je občutek nacionalnega ponosa in odloči, da si kroji usodo sam s svojim narodom in pod najtežjimi pogoji gre z njimi v borbo proti neenakemu nasprotniku. Vstajajo pred nas čudoviti liki partizanov. Komandir Janez, ki je ves čas nekam zagrejen ali vendarle zna prenašati svojo bol in vpliva vero ljudem v jutrišnji dan, čeprav sam podleže ranam, svest si svoje smrti; komisar Tone, zaprt vase zaradi izgube matere in očeta, ne najde početka pravega stika s svojimi partizani in šele skozi strašne meteže zraste z njimi in čuti zopet v sebi moralno krepost svojih ljudi. Skozi Toneta, Janeza in Dežnika je spregovoril pisatelj sam, v vsakem je del njegovega duševnega sveta.

Kmet Bale, bister, zvit, a po srcu dober, prava, klena štajerska kmečka grča. Ve, kje je njegovo mesto, kajti ta zemlja ga je rodila in tej zemlji bo daroval svoje življenje, če bo treba, ker temu grčavemu kmetu, ki je vrasčen v svojo zemljo, je edina želja, kadar bo prišel njegov konec, da ga pokriva domača prst. Intimnost sploh v svojem življenju nikdar ni občutil. V sebi čuti ves čas bojazen, kdo bo njegov naslednik. Drži se ga in spremlja ko klop. Ni občutil sreče očeta ob lastnem sinu, kajti njegova jalova žena mu tega ne more darovati in vendarle, kljub bremenu, ki ga tiči k tlom, tudi v zaporu ostane poštenjak in odločen v svoji značajnosti.

Najlepši ženski lik je brez dvoma Tjaša, kar pride posebno do izraza v

sceni, ko se njen mož Ivan Dežnik vrne z ujetništva. To je prizor, ki človeka presune do najtane človekove rahločnosti.

Vsak posameznik zaživi pred nami kot človek lastne usode v borbi za obstoj, v svojem večnem hrepenenju po boljšem. Iz njega veje nek satiričen optimizem, ki ga kleše, ječleni in se počasi iz svojega dna vzpenja, dobiva trdno oporo na svoji zemlji, na kateri je rastel, trpel in se veselil.

Debič piše s slušnim in barvnim akcentom, kar bogati in plemeniti njegov slog. To je njegov slog, debičevski slog. Obarvan je z lepoto štajerske barvosti jezika. Misel je nazorna, grebe po duši, dokler se ne razboboti in te vsega osvoji.

Lepota Savinjske doline je slikana s čopičem umetnika, ki v nekaj potezah pričara vso značilno barvo te čudovito lepe pokrajine.

Skozi njegovo delo je spregovorila Savinjska dolina in je odraz težkega časa, ko je moral naš človek v strašnih okoliščinah pokazati svojo pravo etično vrednost in politično zrelost, ko si je moral skozi ta snežni vihar utirati pot do svoje pomladi, do svojega novega življenja, ki je killo v njem v mračnosti stoletnih muk. Vstal je ta ponižani narod in hitel svojemu jutru naproti, hitel je, da ustvari novo družbo, družbo, ki bo dala prostora vsem pod tem svobodnim soncem.

Z Debičem smo dobili slovenskega Cosiča in ta Debič nam bo še dal dela, s katerimi bomo lahko gledali s ponosom in velikim upanjem v bodočnost slovenske književnosti, ki jo ustvarja naša mlada generacija na temeljih in izkušnjah stare, kulturne tvornosti. Prihajajo mladi ustvarjalci, ki prinašajo svojo podobo časa, prinašajo mladost, dozorelost lastnih spoznanj, svežino svojih del in že slutim, da prihaja v naš čas zlata doba kulturne ustvarjalnosti. Prihajajo mladi ustvarjalci, ki govore s svojim glasom in svojim srcem.

Milan Stancer

Za hip zdaj pozabimo, kaj nas muči ...

Koncert komornega zbora v celjski bolnišnici

Preteklo sredo je celjski komorni zbor, na povabilo sindikalne podružnice priredil zelo uspešni koncert v celjski bolnišnici. Sindikalna podružnica je že večkrat priredila bolnikom in uslužbencem preprosto zabavo.

Pevski zbor je nastopil v predavalnici šole za medicinske sestre. Ta svojevrsten avditorij je bil napolnjen z bolniki, ki so zmogli zapustiti bolniške sobe in postelje, medtem ko so ostali poslušali koncertni spored v sobah preko ozvočenja.

Koncertni program je vseboval pretežno narodne in umetne pesmi. O kvaliteti izvajanja tega priznanega celjskega ansambla bi bilo odveč ponovno govoriti. Tudi bolniki so bili nad ubranostjo njihovoga petja enako navdušeni, kot vsi prijatelji tega zbora ob vsaki priložnosti. Morda še celo nekoliko bolj, kajti dobro uro pevskega sporeda je bila pacientom spriču

tegod in vsakdanjosti med bolniškimi posteljami še posebno drag užitek.

Dirigent zbora, prof. Egon Kunej je za bolne poslušalce izbral take pesmi, ki so razvedrile, vlivale veselje in boderilo. Tako so za uvod zapeli »Zdravico« po besedilu Otona Župančiča, v kateri je vpleten verz, ki je kot nalašč za ljudi, ki jih težijo bolečine: »Za hip zdaj pozabimo, kaj nas muči«. In res, bolni poslušalci so za kratek čas pozabili svoje težave, kajti naše ljudstvo je že tako, da si z pesmijo daje duška v veselju in si blaži bolečine.

Spored je s prijetnimi komentarji spremljala znanca iz oddaj radio Celje — radijska napovedovalka Marušičeva.

Nastopajoči so bili deležni burnega aplavza, tem bolj pa je bila prisrčna tiha hvaležnost pacientov sindikalni podružnici in koncertnemu ansamblu za ta osvežujoč in visokovreden dogodek.

Novice iz Vojnika

IZVOLILI SO SVET ZA VARSTVO MATERE IN OTROKA

Občina Vojnik je zaradi splošne gospodarske zaostalosti znana po svojih socialnih problemih, zlasti tudi na področju varstva družine. Dosedanji Svet za zdravstvo in socialno politiko zaradi preobilice nalog res ni bil v stanju reševati vseh teh vprašanj. Zaradi tega se je občinski ljudski odbor odločil ustanoviti poseben svet za varstvo matere in otroka, v katerega je izvoljenih 7 članov. Sestav sveta, v katerem delujejo znani prosvetni in socialni delavci jamčijo, da bo ljudski odbor tudi na tem področju sčasoma dosegel vidne uspehe.

USTANOVILI SO SKLAD ZA ZIDANJE STANOVANJSKIH HIŠ

V smislu Uredbe o izvrševanju zakona o stanovanjskem prispevku je Svet za komunalne in stanovanjske zadeve občine Vojnik predlagal ljudske

ŠTIRI KORISTNE KNJIGE

Gotovo ste se že prepričali o veliki vrednosti knjižne zbirke »Kmečke knjige«. Letošnji odlični program narekuje vsakemu človeku, da zbirko nemudoma naroči, da ne bo ostal brez nje.

Štiri koristne in obsežne knjige: Kolledar Kmečke knjige za 1957, zanimiva povest Antona Ingoliča Ugasla dolina, tretji zvezek Zgodovine slovenskega naroda izpod peresa dr. B. Grafenauerja in Obnova našega sadjarstva, ki jo je napisal inž. France Adamič — vse za 300 din!

Rok prijavnj traja samo še do 1. julija t. l.

Založba »Kmečka knjiga« Ljubljana, Miklošičeva 6

mu odboru ustanovitev Kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš in imenovani 7 članski odbor tega sklada. Omenjeni sklad bo znašal v letošnjem letu predvidoma okoli 8 milijonov dinarjev. Iz teh sredstev naj bi v prvi vrsti financirali izgradnjo novih stanovanj. Del sredstev sklada bo uporabljen tudi v obliki kreditov za gradnjo stanovanjskih hiš delavcev in nameščencev. Gradnja družinskih hišic je namreč zelo živahna, saj je bilo na področju občine v obdobju od osvoboditve dalje zgrajenih okoli 90 stanovanjskih zgradb.

»MIZARSKA DELAVNICA« IN »PEKARNA« V VOJNIKU STA IZROČENI V UPRAVLJANJE DELAVCEM

Čeprav so delovni kolektivji v naši domovini že pred leti prevzeli v upravljanje svoja podjetja, tega pomembnega in izredno demokratičnega ukrepa v bivši občini Vojnik niso vzeli resno. Tako sta gospodarski organizaciji »Mizarska delavnica« in »Pekarna« v Vojniku, ki sicer ne zaposlujeta večjega števila delavcev. Ob nastanku nove občine delovali še vedno v svojstvu nekdanjih občinskih podjetij.

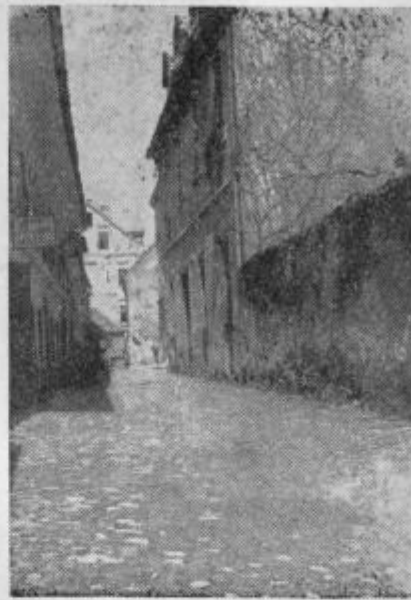
Novi občinski ljudski odbor Vojnik je temu vprašanju posvetil vso pozornost ter obe gospodarski organizaciji izročil v upravljanje delavcem.

POPRAVEK

V zadnji številki našega lista se je v članek »Komunalne dejavnosti v občini« na prvi strani vrnila neljuba pomota. Med drugim piše, da je »celjska občina razdelila minimalen vsote«. Pravilno bi se moralo glasiti: »so iz posebnih sredstev razdelili minimalne vsote«.

Kje so tiste ulice ...

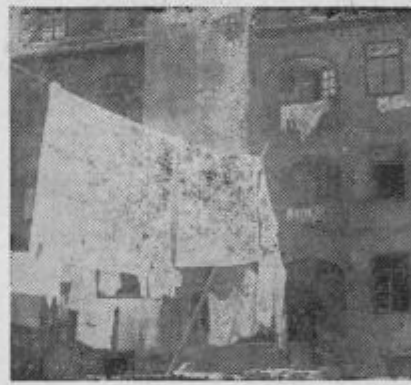
SPREHOD PO CELJSKIH ULICAH

Vsako mesto ima ulice. Tudi Celje. Ulice so velike in majhne. Take z velikimi, prenatrpanimi izlozabami, kjer po ves dan postajajo ljudje. Potem so tudi take, kjer ni izlozab in kjer je malo ljudi. In sonce redkokdaj pomotoma zaide vanje. To so tiste zakotne izgubljene ulice, ki so v vsakem mestu. Tudi pri nas. Le zakaj bi bilo prav tu drugače? Po večjih ulicah vozijo avtomobili in se pode razigrani otroci. Tu hodijo ljudje z resnimi in veselimi obrazi, z rjavimi poslovnimi aktovkami ali brez njih. In ženske vozijo po širokih pločnikih otroške vozičke. Otroci se vozijo s skiroji. Zato pravimo, da je na teh asfaltnih ulicah promet. Ves dan. Včasih tudi ponoči. Po njih hodijo utrujeni delavci iz tovarn. Ljudje se srečujejo in spoznavajo.

TIHOŽITJE: BELE ZASTAVE VISLJO ...

V malih, s štirioglatimi kockami tlakovanih ulicah gre življenje drugo pot. To so ulice z grolimi okrušenimi

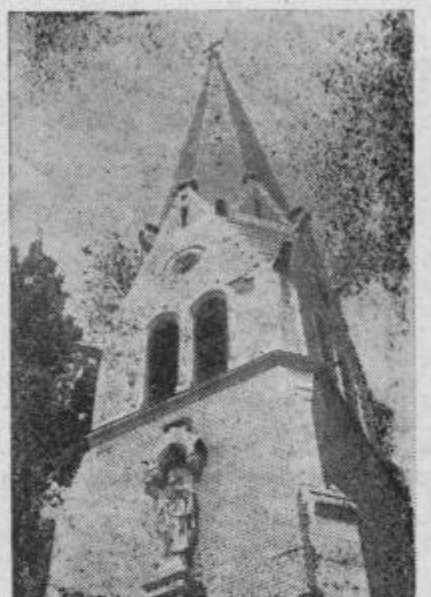
zidovi, z neprepleskanimi hišnimi vrati. V teh ulicah so ozka, zanemarjena dvorišča, kjer se med na pol posušenimi rjuhami pode zamazani otroci. Nihče ne pomisli na to. Vsak gre svojo pot. Morda včasih tudi skozi takšno ulico. Ampak ne opazi ničesar. Ker je vajen drugačnih ulic in drugih ljudi.

Midva s fotoreporterjem sva dolgo križarila po njih. In bila sva presenečena nad marsičem. Hodiva sem in tja. Včasih srečava kakšnega kolesarja ali gručo otrok, ki hitijo v park. Ulica Ivanke Uranjekove blizu počnelega, žalostnega muzeja. Cisto pomotoma sva zašla sem. Videla sva veliko hišo z okroglimi okenskimi oboki. Na dvori-

šču perilo. Morje rjuh. In zraven cesta, tlakovana s sivim polokroglim kamnom. Zdi se, kot da bi bili v kakšnem zamazanem, zakotnem italijanskem mestu, kjer so ulice z visokimi razdrpanimi hišami (kot je morda tala na sliki?) in kjer na malih dvoriščih plapolajo perilo. Ampak le zakaj bi hodili tako daleč, da bi si ogledali takšno tihožitje, ko pa lahko vidimo kaj takega tudi pri nas!

NEZNANI VRTNARJI GOJJO DREVJE NA CERKVI

Sam ne vem, kako se je zgodilo, toda čisto nehotе sva se znašla za Savinjo. Po parku, ki je posut z debelim kamnjem, sva prišla v Gregortičevo ulico. Sonce se je razlezlo po njej, kakor da bi kanila kapljica črnila na bel pivnik. Pred starokatoliško cerkvijo sva se ustavila. Gladava. S strehe pada opeka na lepo urejen vrt z zeleno travo. Tu in tam je streha brez opeke. In modro nebo radovedno leze v notranjost cerkve. Pod stolpom rasteta na vsaki strani dve brezi. Včasih zapihlja veter

in ozeleneli listi nihajo nad prepadom. Upajmo, da bo iz teh drobnih drevesec čez leta zrastle kaj večjega.

SREDI MESTA SMETIŠČE Z RAZTRGANIMI ČEVLJI ...

Prekleta vroče nama je že. Asfalt na ulici se motno svetilka in topi od vročine. Neusmiljeno se lepi na podplate. Kot bi hodil po močvirju. Kot asfaltna džungla. Mimo trga greva proti Patniku v središče mesta. Pa naju spet zva-bijo ozke ulice pri starem Magistratu. Prva je Zagata. Delavci tlakujejo cesto. Zavijeva v drugo. Ozka ulica ji praviho. Hiše so na novo prebeljene. Toda na koncu ulice na levi strani sva se skoraj spotaknila ob smetišču. Lepo tihožitje sredi mesta. Gnila jabolka, razbite steklenice, raztrgani čevlji, šepinje kročnikov itd. Vzorno. Kdor ne verjame, naj si ogleda. Sicer pa mora biti vse: Staro ob novem in obratno. Ampak zakaj ne bi moglo biti pri nas drugače? Saj bi lahko tudi te ulice urediti!

Utrujena sva. Marsikaj sva videla. Morda mnogo več, kot je tukaj napisano. To so drobne stvari, ki bodejo v človeka in mu ne puste kar tako mimo. Čeprav je vajen le velikih ulic z belimi, lepo prepleskanimi hišami, opazi tudi takšne stvari. In navsezadnje je Celje

tudi turističen kraj. Le kaj bi rekel tujeec, ki bi zašel v tako ulico? In kaj mislite vi?

UPRAVA ZA CESTE LES Tehnična sekcija Celje

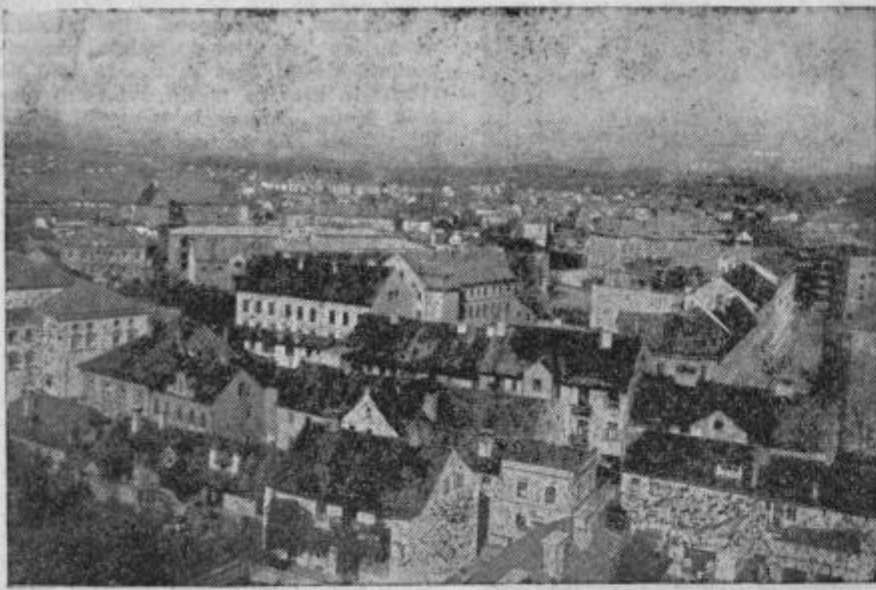
obvešča vse koristnike javne ceste II. reda šte. 340, Dobrteša vas-Logarska dolina, da bo cesta v dneh od 3. 7. 1956 do vključno 6. 7. 1956 zaprta za ves avtomobilski promet v km 53.987, tik ob vhodu v Logarsko dolino. Zapora bo izvršena zaradi popravila mostu.

TOVARNA EMAJLIRANE POSODE V CELJU

razpisuje delovno mesto za VODJO ŠOLSKE DELAVNICE

Pogoji: strojni tehnik ali absolvent delovodske šole, petletna praksa. Plača po uredbi s pripadajočimi dodatki. Prednost imajo prosilci, ki stanujejo v Celju. Nastop službe takoj ali najkasneje 1. septembra 1956. Rok prijave do 15. julija 1956. Pismene ponudbe poslati na upravo podjetja.

Iz Celja ...

Celje enkrat z druge strani

V desetih letih smo v Celju pohodili za 2 milijona din trat

Mestna vrtnarija je porabila v letošnjem letu samo za obnovo pohojenih ali drugače uničenih trat 140.900 din. Travna semena so stala 117.000 din, ostanek predstavljajo stroški dela. Toda to še ni vse! Dodajmo k tej vsoti še stroške za postavljanje neokusnih stebričkov z žico (te smo pobrali z gmajne, kjer skačejo telčki), pa bo zlezla številka na 200.000 din. V desetih letih je to 2.000.000 din, s katerimi bi lahko zgradili nov nasad.

Ta znesek prispevamo iz proračuna za tiste, ki ne trpe »planiranih poti«.

NA I. GIMNAZIJI JE LETOS IZDELALO 87,34% VSEH DIJAKOV

V zadnji številki našega lista, kjer smo pisali o šolskih uspehih na celjskih srednjih šolah, so bili pomotoma objavljeni napačni podatki o šolskem uspehu na I. gimnaziji. Pravilno bi se stavek moral glasiti: na I. gimnaziji pa jih je izdelalo 78,22% (lani 81,23% po popravni izpiti). Avtor članka je ta uspeh pomotoma pripisal II. celjski gimnaziji.

Iz tabelaričnega pregleda po popravni izpiti v juniju tega leta pa je razvidno, da je na tej šoli letos izdelalo 87,34% dijakov, kar pomeni, da je I. gimnazija pri šolskih uspehih med celjskimi srednjimi šolami letos najboljša.

Kronika nesreč

SPET NESREČA ZARADI PREHITRE VOZNJE

Pred dnevi se je voznik Štefko Krajnc s tovornim avtomobilom, last »Mleko-prometa«, zaletel v inozemski tovorni avtomobil med Sentjurjem in Grobelnem, ki je vozil počasi pred njim. Do nesreče je prišlo zaradi prehitre in neopredvidne voznje Kranjca, ki je s svojim vozilom v trenutku, ko je dohitel osebni avto premočno zavijal. Na osebnem avtomobilu je nastalo za 80.000 dinarjev materialne škode.

Do takih nesreč bo še prišlo, če ne bodo vozniki motornih vozil upoštevali cestno prometnih predpisov, ki določajo, da mora voziti vozilo za vozilom najmanj 50 m.

Kurjač Franc Mauher, uslužben na celjski železniški postaji, je po nesreči padel pred lokomotivo, ki ga je vlekla kakih 20 metrov s seboj. Utrpel je težke telesne poškodbe.

Marija Judec iz Dolene vasi pri Prebojdu je padla in si poškodovala nogo.

Sestletni Viljem Vrenko iz Zabukovja pri Frankolovem je padel z drevesa in si zlomil levo roko.

Pri padcu z voza si je zlomila rebra Marija Ostrožnik iz Bukovčlaka.

Ivo Horjak iz Gračnice pri Rimskih Toplicah je pri postaji Rimske Toplice šel po progi, Lokomotiva prihajajočega vlaka ga je odbila. Utrpel je težke telesne poškodbe.

Pri padcu si je zlomila nogo Ana Toplišek iz Podčetrčka.

Pri padcu pod voz si je zlomil nogo Franc Šibanc iz Strmca.

Pri padcu si je poškodoval hrbtenico in ključnico Tone Klep iz Griž.

Franc Gornik iz Prihove si je pri padcu zlomil nogo.

Ob šipo si je pri pretepu prerezal roko Franc Arcet iz Stenice pri Vitanju.

Pri padcu si je poškodoval roko Ivan Belak iz Arclina.

Pri hoji ob progi je pri Lipoglavu lokomotiva podrla Stefana Moškotca. Utrpel je težke poškodbe na nogah.

Pri padcu si je zlomil nogo Jože Šket iz Rogaske Slatine.

Iz sodne dvorane

SE SE NISO SPAMETOVALI

Rudarji Ivan Polenik, Rafael Novak, Franc Berložnik in Avgust Založnik, zapleneni pri velenjskem rudniku, so se po predhodnem medsebojnem dogovoru podali letos dne 3. maja z vlakom iz Velenja do Slovenj Gradca. Od tu so peš odšli do Prevalj, od tam pa so se podali proti avstrijski meji z namenom, da bi pobegnili v Avstrijo. Pobjeg pa jim ni uspel. Varnostni organi so jih izsledili in aretirali. Vsi štirje so se zagovarjali pred sodiščem zaradi kaznivega dejanja prepovedanega prehoda preko državne meje in bili obsojeni: Ivan Polenik in Rafael Novak na 5 mesecev, Franc Berložnik in Avgust Založnik pa na 4 mesece zopora.

S PISALNIMI STROJI JE TRGOVAL

Upravnik KZ v Kozjem I. D. je hotel s trgovanjem s pisalnimi stroji lepo zaslužiti, ker je kupčija zaradi visokih cen pisalnim strojem zelo dobičkanosa. Kupil je tri pisalne stroje in jih dalje prodal, pri čemer je zaslužil okrog 80.000 dinarjev. Da bi to prikril, je pri preprodaji enega pisalnega stroja izstavil tudi lažni račun, pri čemer je uporabil pečat KZ v Polju in sam podpisal knjigovodjo. Obsojen je bil zaradi obeh dejanj na 3 mesece zopora.

SODELAVCU JE UKRADEL OBLEKO

30-letni rudar Blaž Malžani iz krapinskega okraja v LR Hrvatski je nekaj časa stanoval v stanovanjskih barakah v rudniku Pečovnik. Lani meseca decembra je svojemu sodelavcu Josipu Čerjanu vzela iz stanovanja razne oblačilne predmete in odšel v Velenje, od tam pa v rudnik Novi Maretič. Prisvojenih obelk pa ni vrnil kljub temu, da je bil zopet zaposlen. Obsojen je bil na 4 mesece zopora.

OBKRADEL JE AVTOMOBIL

25-letni šofer brez zaposlitve Adolf Lamut iz Smarjete je v nočnem času 26. 4. 1956 vzel pred kolodvorom na Titovem trgu v Celju z osebnega avtomobila, last Veterinarskega zavoda v Celju, pokrov razdelilca, kilometrski števec, desni smerokazalec, dva pokrivala koles, dve žarnici, dva pokrova za parkirni žarnici in še nekaj drugih stvari, vse v skupni vrednosti okrog 100.000 dinarjev. Pri sodišču se je zagovarjal zaradi tatvine. Tatvino je priznal ter izjavil, da je navedene predmete vzel zato, da bi popravil avtomobil, ki ga je sofiral in je last OZZ Celje, ne pa da bi te stvari prodal. Obsojen je bil na 9 mesecev zopora.

PRISVOJILI SO SI INDUSTRIJSKO SOL

Stanko Dorn, Ivan Krofi, Franc Dorn in Adolf Kranjc, vsi štirje iz Celja, so 18. maja letos vzel iz železniškega razkladišča v Čretu na škodo podjetja »Koteks« v Celju 8 vreč industrijske soli v teži 400 kg in vrednosti 6199 din. Vsi štirje so se zagovarjali pri sodišču zaradi tatvine in bili obsojeni: Stanko Dorn na 3 mesece, Ivan Krofi na 2 meseca, Fran Dorn na 3 mesece in Adolf Kranjc na 2 meseca zopora. Povrniti morajo tudi stroške kazenskega postopka.

Napad na miličnika

Pred tednom je miličnik Ciril Prezelj iz Zalca ustavljal na cesti pri ložniški opekarni dva kolesarja, ki sta vozila brez luči. Medtem, ko sta se izgovarjala, da nimata denarja za plačilo kazni, sta se vmešala v prepri Ciril Verdev, delavec iz opekarne, in Vinko Verdel, ki sta bila nekoliko vinjena. Začela sta nagovarjati kolesarja, naj ne plačata kazni. Kljub miličnikovem opozorilu se nista hotela odstraniti. Verdev, ki je bil najbolj nasilen, je hotel miličnika celo udariti. Spoprijela sta se in vrgla po tleh. Nato je Verdev skočil po kol in z njim zamahnil nad miličnika, ki se je udarca ubranil.

Delavca Verdev in Verdel sta storila kaznivo dejanje, ker sta hujskala k upiranju uradni osebi, Verdev pa še prepričitev uradnega dejanja. Verdev Ciril je doživel že več pretepop in je bil tudi že večkrat kaznovan. Se vedno se najdejo ljudje, ki poskušajo ovirati težko službo varnostnih organov pri izvrševanju službe.

Vendar to je le nekoliko preveč in menim, da bi morali pri zniževanju stroškov vzdrževanja nasadov sodelovati prav vsi.

Uporabljamo sredstva za obnavljanje po nepotrebnem uničenih zelenic, denarja za zatiranje zelenja po poteh pa nam zmanjkuje. Mar ni to paradoks? Tistim, ki se na vsak način hočejo življati v teptanju travnišč, nudimo v brezplačno uporabo ozelenele poti.

LEPA MANIFESTACIJA PIETETE

Minuli petek so množični znanci in prijatelji spremili k večnemu počitku na okoliško pokopališče zemeljske ostanke umrlega Zdenka Mravljaka. Pokojnemu u slovo je ob odprtem grobu pretresljivo spregovoril prof. Gustav Grobelnik, njegov bivši sošolec; orisal je življenjsko pot umrlega — tja do njegove italijanske internacije, na katere posledicah je preminul po dolgotrajnem in težkem trpljenju.

Fašistični žrtvi druge svetovne vojne so izkazali zadnje čast vsi, ki so ga poznali, ljubili in spoštovali.

CELJSKI PRIZOR

OBILE PREBIVALSTVA

V času od 23. do 26. 6. 1956 je bilo rojenih 24 dečkov in 29 deklic.

Poročili so se:

Fran Vrtič, miličnik in Miroslava Lipej, nakarica, oboje iz Celja. Josip Jurak, delavec in Angela Siroc, delavka, oboje iz Celja. Stefan Kovac, delavec iz Vojnika in Franciška Ovtar, posestnica iz Lopate pri Celju. Milan Kozovinc, rudar in Angela Hlebec, gospodinjica pomočnica, oboje iz Celja. Maksimilijan Hrovat, oficir JLA iz Zagreba in Antonija Vida Kladnik, šivilja iz Grobelnega, Miroslav Cizerle, železniški premikar iz Završ pri Grobelnem in Marija Mastnak, bolniška strožnica iz Celja.

Umrli so:

Karol Praznik, posestnik iz Gomilkega, star 65 let. Stefanija Kolar, gospodinja iz Laškega, stara 26 let. Marija Skraber, upokojenka iz Celja, stara 59 let. Ivana Pilih, upokojenka iz Celja, stara 80 let. Jožefa Ojstrez, gospodinja iz Celja, stara 76 let. Zdenko Mravljak, diplomirani jurist iz Celja, star 39 let. Irena Bernjak, otrok iz Celja, stara 13 dni. Jožefa Trefalt, otrok iz Mrzle planine, stara 2 leti.

Pododbor obrtne zbornice v Šoštanju

Pred nedavnim so na sektorski konferenci obrtnikov s področja občine Šoštanj izvolili nov pododbor obrtne zbornice, v katerem so 4 zastopniki socialističnega in 3 zastopniki privatnega sektorja.

Razpravljali so tudi o ustanovitvi predvidenega podpornega sklada, o novih uredbah, ki se nanašajo na obrt-

ništvo in o težkočah, ki jih imajo z nabavo nekaterih vrst surovin. Izrazili so željo po čimprejšnji ustanovitvi obrtne nabavno-prodajne zadrge in za organizacijo samostojne zbornice v Šoštanju, ker bi s tem bilo članstvo tesneje povezano in bolje poučeno o aktualnih obrtniških zadevah.

(-iž)

... in zalcedja

Ljudski odbor konjiške občine sprejel več novih odlokov

Pretekli teden je ljudski odbor konjiške občine razpravljal o nekaterih spremembah v svetih in drugih organih ljudskega odbora. Na novo je bil ustanovljen svet za družbeni plan in

IZ SLOVENSКИH KONJIC

Ker se je nedavno od podjetja KONUS oddvojil oddelek strojogradnje, ki bo s 1. julijem postal samostojno podjetje, bo s tem prišel delovati tudi njihov sindikalni odbor, ki se je šele pred nekaj meseci priključil KONUS-u. Zato so te dni na seji sindikalnega odbora podružnice usnjarskega kombinata KONUS sprejeli med drugim tudi nekatere naloge, ki jih bo potrebno izvesti v zvezi s osamosvojitvijo oddelka strojogradnje.

Občinski svet Zveze Svobodo in prosvetnih društev v Slov. Konjicah bo v kratkem sklical na posvet predstavnike vseh Svobod in prosvetnih društev na svojem področju. Na tem posvetu bodo sprejeli okvirne smernice za delo sveta in društev v prihodnji sezoni.

Člani KZ v Tapanju so že pričeli s prvimi deli za gradnjo lastnega zadrugnega doma. Načrti so že v delu, kmetje brezplačno prevažajo potrebni material, obljubili pa so, da bodo pomagali tudi pri sami gradnji in darovali nekaj gradbenega materiala.

Učenci konjiške obrtne šole so ob zaključku šolskega leta pripravili razstavo svojih izdelkov. Razstava kaže, da so se učenci med letom precej naučili in da bodo postali dobri strokovni delavci v obrtnih in industrijskih podjetjih konjiške občine.

IZ SMARTNEGA OB PAKI MEHANIZACIJA SE VEČA

Odbor kmetijske zadruge je poleg že obstoječe mehanizacije naročil za tukajšnje potrebe še dve motorni škroplilnici znamke »Vermorel«. Zadnje nedeljo sta bili škroplilnici preizkušeni. Pokazalo se je, da bosta dobro služili svojemu namenu. Izgleda pa, da bodo morali hmeljarji v bodoče posamezne vrste novih nasadov nekoliko razširiti, da se bo lahko s škroplilnicami po hmeljiščih nemoteno škropilo.

KINOPODJETJE V LIKVIDACIJI

Občinski ljudski odbor v Šoštanju je izdal odločbo, na podlagi katere je prešlo tukajšnje kinopodjetje v likvidacijo. Ker stroški presega dohodke, se je ta sklep moral izvršiti. Da bi dajatve ne bile previsoke in da bi kinoaparatura le obratovala, bi bilo dobro, da prevzame le-to kako društvo ali ustanova.

UČNI USPEH

Učni uspeh na naši osemletni šoli znaša konec šolskega leta 79,50%. Je za nekoliko odstotkov boljši, ko lani. Bil pa bi lahko še boljši, če bi nekateri starši posvečali več brige in skrbi za svoje otroke.

Na osemletni šoli so letos med učenci močno razširili mladinski tisk. Vseh 245 učencev je bilo naročenih vsaj na en mladinski list, zato ni čudno, da so imeli naročenih 91 Cicibanov, 111 Pionirjev in 84 Izvodov Pionirskega lista. Na šoli so razprodali tudi 529 izvodov knjig.

Letos so na šoli prvič organizirali »Dan staršev«. Na ta dan so povabili v šolo starše učencev, da bi prisostvovali pouku. Udeležba je bila zadovoljljiva, saj je bilo v enem razredu po 34 mater, kar je vsekakor razveseljivo. Po pouku so razpravljali o učnih uspehih in vzgoji otrok.

Že večkrat so pisali, v kako slabem stanju je most čez Pako v Rečici. Sedaj pa lahko prizadetim, posebno šoferjem, povemo veselo novico, da je bila javna pismena licitacija za oddajo gradbenih del zadnji tork pri upravi za ceste LRS v Ljubljani. Most nameravajo zgraditi iz železobetona. Dolg bo 28 m. Dela morajo biti končana do 27. novembra letos.

finance. Svet je sprejel še več novih odlokov. Med drugim je potrdil šolske odbore na vseh šolah v občini in imenoval 3 stalne komisije, od katerih se bo prva bavila z vprašanjem narodne obrambe, druga s problemi gozdarstva, tretja pa bo imela na skrbi predvsem pravilno razdeljevanje štipendij. V vseh teh komisijah, odborih in svetih bo delalo blizu 250 volilcev. Poleg tega je ljudski odbor sprejel še odlok o sistematičnejši delovnih mest v upravnem aparatu občine, odlok o dopolnitvah plačah uslužbencev ter sklep o najetju posojila za gradnjo in popravila nekaterih stanovanjskih hiš.

IZ VOJNIKA

Šolski odbor in ravnateljstvo nižje gimnazije v Vojniku nameravata poskrbeti za popravilo ter obnovitev fasade in oken na zgradbi nižje gimnazije. Zgradbe je že zelo stara in terja nujne ureditve. Z obnovo šole bo dobil Vojnik zgradbo, ki mu bo nedvomno v okras.

Pred štirinajstimi dnevi so na Občinskem ljudskem odboru sprejeli udeležbenke republiškega šahovskega prvenstva, ki bo v Dobrni. Udeležbenke šahovskega prvenstva je v imenu Občinskega odbora pozdravil ljudski poslanec in sekretar Občinskega komiteja ZKS tovariš Stane Sotler. Predstavniki javnega življenja vojniške občine so se z njimi zadržali dalj časa v razgovoru.

SMRT VZORNEGA GOSPODARJA

Pred kratkim je po krajši, mučni boleznij v 72. letu starosti umrl JOŽE RUPNIK, p. d. Slatinšek iz Dramelj. Pokojnik se je dolga leta živahno udeleževal kot javni delavec. Bil je ustanovni član tukajšnje gasilske čete, član podružnice sadjarskega in vrtnarskega društva ter večletni član tukajšnjega občinskega odbora in je kot tak vložil največ truda za popravilo občinskih cest in mostov, zlasti na trasi Zalag—Pletovarje.

Da je užival obči ugled in spoštovanje, je pričal tudi njegov pogreb, ko smo ga te dni v lepem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Ohranil ga bomo v najlepšem spominu.

Drameljčani

DOBRNA VABI NA ODKRITJE SPOMENIKA

V nedeljo, 8. julija bo osnovna organizacija ZB Dobrna odkrila spomenik padlim borcem NOV. Ze v soboto ob osmi uri zvečer bo baklada in zaigana kresov, nato pa bo koncert pevskega zbora »Kajuh«. V nedeljo pa bo godba zaigrala budnico, nato bo sprejem gostov in partizanskih patrolj. Ob desetih dopoldne bo odkritje spomenika. Vabijo vse, posebno prebivalce okoliških krajev, da se odkritja udeležijo.

PEVSKI ZBOR KUD »KAJUH« V DOBRNI PRAZNOVAL LEP JUBILEJ

Pred desetimi leti so pričeli v Dobrni delavci, kmečka mladina in zdraviški uslužbenci s prvimi pevskimi vajami pod vodstvom dirigenta Jožeta Božnika. Kmalu so se združili v skromen zbor, ki se je sprva imenoval »Sindikalno pevsko društvo«, kasneje pa se je preimenoval v KUD »Kajuh«. Leto dni so neumorno vadili in pričeli že naslednje leto nastopati na raznih proslavah in festivalih. Kljub temu, da je imel zbor precej nestalnih članov, je dal vsako leto tudi nekaj koncertov.

Pevski zbor ima za sabo težko pot, vendar ves trud ni bil zaman, saj je bil jubilejni koncert najlepši dokaz za to.

CICIBANI SO SE IZKAZALI

Pred kratkim je bila v vrtcu »Anice Černejeve« razstava risb in izdelkov cicibančkov. Obiskali so jo njihovi starši in razni predstavniki organizacij. Razstava je prikazala veliko občutka in iznajdljivosti drobnih rok in pravilne vzgoje. Starši so bili veseli, saj so dali svoje malčke v dobre roke.

CELJSKA MESTNA HRANILNICA CELJE

obrestuje od 1. julija 1956

VSE PROSTE HRANILNE VLOGE 6%

vloge na trimesečno odpoved 6,5%. — Zavod jamči za najstrožjo tajnost vlog. Vse vloge izplačuje ob vsakem času in neomejeno

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

John Hersley:

HIROŠIMA

Zgodba, ki jo začenjamo objavljati, nima nikakršnih posebnih literarnih vrednosti. Pisec John Hersley je v reportažni obliki zbral doživlja šestih ljudi, ki so preživeli eksplozijo atomske bombe v Hirošimi na Japonskem. Sicer mu tudi ni bilo potrebno, da bi svoje zapiske odeal v plašč literarnih superlativov, kajti dogodek je bil sam po sebi dovolj strašen in krvav, tako da, so tudi ti goli, neolepšani zapiski, prepričljivi dokument najstrašnejšega pokolja v drugi svetovni vojni, hkrati pa zgovorno opozorilo človeštvu, kaj se lahko zgodi zemljanom, če bi dopustili, da se nekaj takega ponovi.

Hersleyjevo delo nismo prevedli dobesedno po originalu, temveč nekoliko skrajšano. Kljub temu pa nismo izpustili nobene bistvene stvari.

HIROŠIMA POD KRIŽIŠČEM AMERIŠKIH NALETOV

Skoraj ni bilo dneva, da nad strehami Hirošime ne bi tulile sirene zračno nevarnost. Vsak dan so z juga letale dolge kače ameriških supertrdnjav. Ndaleč od mesta so se številne eskadre razdelile v manjše skupine in nadaljevale pot nad mesta, ki so si jih letalci vzeli za cilj, na povratku pa so se spet blizu Hirošime letala zbrala in se vračala na jug v svoje baze.

Ljudje v Hirošimi so živeli vsaj pol dneva v zakloniščih, čeprav do takrat ni padla na mesto nobena bomba. Oblasti so evakuirale del prebivalstva iz območij verjetnega napada. Mestno prebivalstvo se je skrčilo z evakuacijo od prejšnjih 380.000 tisoč na 245.000 ljudi.

Ameriški letalci, ki so krmarili svoje težko naložene trdnjave tam čez, so lahko videli pod sabo mesto, ki je bilo zgrajeno v obliki pahljadje ob izlivu reke Ota, ki se razdeljena v več rokavov živi v Tihem Oceanu.

Kljub temu, da so meščani Hirošime doživljali le živčno vojno spricho nenehnih alarmov, so bili vendarle prepričani, da pride vrsta tudi nanje.

Mnogi so slutili, da imajo Američani z njihovim mestom prav posebne načrte, saj mesto vendar ni tako nepomembno. Industrija v Hirošimi je bila močna, celo močnejša kot marsikje drugje, kjer so letele trdnjave odlagale svoje tovore smrti.

In res. Prišla je vrsta tudi na Hirošimo. Mesto je bilo določeno za žrtev ene izmed dveh strašnih bomb. To se je zgodilo natanko ob 8. uri in petnajst minut po japonskem času dne 6. avgusta 1945. leta.

Sledili bomo šestim ljudem, ki so se nahajali blizu središča eksplozije in na skoraj nerazumljiv način ostali živi. Ti ljudje pripisujejo svojo srečo le malenkostnim odločitvam ali pa golim slučajem. En sam korak v pravem času... trenutna odločitev, da nekam stopijo... sreča, da so ujeli prvo prevozno sredstvo, namesto da bi zaradi komodnosti počakali na naslednji tramvaj. Ti drobni slučajji so jih rešili ob jema smrti, ki je završala nad njimi

in v trenutku, pa tudi pozneje, s posledicami uničila na stotisoče življenj.

V tistem trenutku ni nihče nič slutil. Sirene so pravkar odtulile znak, ki je oznanjal, da je zračna nevarnost mimo. Ljudje so se ozirali v nebo in nadaljevali pot, češ, spet kako izvidniško letalo. Celo čudno se jim je zdelo, da že nekaj dni letete trdnjave niso za tresle s svojimi motorji ozračja nad mestom.

Stotisoči so opravljali svoje vsakodnevno delo in hodili običajne poti. Tako tudi nameščanka Tošiko Sasaki, dr. Mazakuzu Fudži, gospa Hatsue Nakamura, jezuit Willhem Kleinsorge, dr. Terufimi Sasaki in pastor Kiošji Tanimoto. To je šestorica, o kateri govori pričujoča zgodba.

TOŠIKO SASAKI SE JE OBRNILA H KOLEGICI...

Gospodična Tošiko Sasaki, nameščanka v tovarni pločevine, je tisto jutro ustala že ob treh. Imela je nekaj važnih hišnih opravil, najbolj pa zato, ker je njen enajstmesečni brat Akio zbolel pa je mati ostala z njim v bolnišnici. Dvajsetletna Tošiko je morala pripraviti zajtrk za očeta, brata, sestro

CELJSKI *bednik*

TAKSI IN 100 DIN

V mestu kraj je, levo pri postaji, ki ga dodobra vsak Celjan pozna in tam slone šoferji na ograji in kdaj pa kdaj se kdo pelja.

Pa pride stromak in pravi: »Oprostite in trudno seže v žep z roko, »lepo vas prosim, v bolnico peljite me hitro za dinarjev zadnjih stol«

»Za sto dinarjev? Ha! Ta pobatin si misli, da sem sunil avto in bencin! Za take briga naj rešilna se postaja, a meni ljubša je za naslonjač ograja.«

V OTROŠKEM VRTCU

Ob steni dela Tonček stolp lesen in pride Mihec, sunje ga z ного, a Tonček vstane — in ne bodi len — potegne Mihca za uho...

Vzgojiteljica pa: »Ze zopet je prepri. Le kam naj dam otroke, da bo mir!« Zagleda Tončka — in za kazeni, opomin, ga prime brz — in hop — na omaro z njim!

»Le tresi se pod stropom! A v prepriro si vedno najglasnejši bil in pazi se — da boš pri miru — sicer si boš na tleh glavo razbil.«

BREZ BESED

DOMISLICE

Po preteklosti žensk smemo spraševati le takrat, kadar se jih hočemo znebiti.

Umreti v srečni zmoti, da smo dognali kaj je življenje, ki ga živimo, je največ, kar zmoremo.

Norci so junaki brez sreče.

Mnogi mladeniči se poroče, ko izbirajo med samomorom in življenjem.

Vse postane mnogo preprosteje kot si predstavljamo, ko postane resnično. Begov Jan

Toda še preden se je popolnoma poglobila v svoje delo, se je obrnila h kolegici pri sosednji mizi, da bi malo poklepetali...

V trenutku, ko je obrnila glavo od okna k sosedji, je pisarno razsvetlil zaslepujoč blisk. Tošiko je okamenela od strahu... Izgubila je zavest.

V pisarni je letelo vse navzkriž. Lesena tla so se razletela v trske, prav tako se je odprl strop in ljudje z zgornjega nadstropja so zleteli dol. Polica se je odprla in pokopala s svojim tovorom knjig pod sabo Tošiko... Tako je tu obležalo dekle pod kupom knjig z zlomljeno ного.

Tako je doživela začetek atomske dobe mlada Japonka Tošiko.

DVE URI NAPETOSTI

I
N
S
M
E
H
A

Ce govorimo o ljudeh iz cirkusa moramo imeti pred očmi smeje ljudi, ki z izredno hrabrostjo, nasmejanih ust, toda vselej v nevarnosti za lastno zdravje in včasih tudi za življenje, razveseljujejo zabave in užitka željne soljudi.

Te dni se je v Celju ustavljal velik jugoslovanski državni cirkus »Central« iz Beograda. Program, ki ga predvaja je zelo zanimiv, pretežno artističen. Nastopajo domači in inozemski artisti, ki so prišli iz Zahodne in Vzhodne Nemčije, Čehoslovaške, Danske in Portugalske. Nivo izvajanih točk presega povprečje cirkusov, ki smo jih navajeni videti. Novost, ki jo ta cirkus prinaša v tem programu je, da za smeh ne skrbijo klovni starega kova, z včasih že preveč starimi in oguljenimi šalami. Za smeh skrbijo artisti sami, ki znajo poleg smešnih situacij pokazati tudi kaj težkega, pri čemer nam zastane dih.

Na sliki vidimo dekleta na kotalkah, ki med neverjetno naglico izvajajo vratolomne akrobacije. Druga slika pa kaže enega izmed šimpanzov, ki v svoji izredno visoki dresuri pokažejo več kot bi mogli pričakovati od teh živali.

JUGOSLOVANSKI

CIRKUS CENTRAL

V CELJU — ZA GLAZIJO — OD 3. DO 8. JULIJA 1956
PREDSTAVE DNEVNO OB 17. IN 20. URI — BLAGAJNA
CIRKUSA JE ODPRTA OD 9. DO 20. URE NEPRETRGOMA

Človek ki nikoli ni videl ženske — niti svoje matere

Na gori Athos v Grčiji živi moški Mihailo Tolotos, ki v svojem življenju še nikoli ni videl nobene ženske, niti svoje matere. Mož je popolnoma normalen. Toda tudi sedaj ni izgledov, da bi kdaj sploh videl kako žensko, kajti star je že 82 let.

Mihailova mati je umrla ob njegovem rojstvu, nakar so dojenčka takoj vzeli v samostan menihov na gori Athos.

Omenjenega samostana doslej še ni prestopila ženska noga, pa tudi razgled po okolici ne nudi prilike, da bi kdo od menihov kdaj uzri žensko obličje. Mihailo je rasel med samostanskimi stenami, daleč vstran od civilizacije in sam postal menih. Nikoli si ni želel spoznati še koga drugega kot svoje redovniške sobrate.

49

Spet je mož šel ven in se skušal približati Kresnici. Trikrat je šla ven žena z dekdico in enkrat se je dekdica približala Kresnici toliko, da jo je narahlo pogladila po glavi. Kadar pa se je bližal mož, je Kresnica ostala vedno v Bliskovi bližini in ta jo je stražil s svojim pretečim renčanjem. Čeprav je bil Gaston pogumen mož, vendar odkrite borbe s tem velikim in divjim volkom le ni upal pričeti. Volkova pa sta imela še drugega nasprotnika, veliki ris ju je stalno pohlepno opazoval.

50

Znova se je znočilo. Bila je gosta in črna noč, toda deževalo ni več. Ris je prilezel iz svojega kupa, to noč je moral nekoga ubiti ali pa sam crkniti od lakote. Divji pohlep po mesu je divjal po njem, zato je bil pripravljen na vse. Blisk je gledal s plamečnimi zelenkastimi očmi ter budno pazil in sumljivo vohal zrak. Tudi sam je bil strašno lačen, toda ni bil krvoločno po naravi in ne še dovolj sestradan, da bi začel tako dvomljivo borbo, kot bi bil boj s risom.

51

V zavetju sta spala samo žena in otrok. Mož je bedel in stiskal v roki bet, s katerim se je oboževal. Mala Ivana je v snu tožeče ihtela. Gaston je vedel, da je tudi ona lačna. Pomotil je glavo iz zavetja in pristulnil. Sumenje reke je udušilo vse druge glasove, toda Gaston je opazil lesket dvojice zelenkastih oči. Ris je poizkušal svojo srečo najprej pri ljudeh, toda ni bil glasno zakričal in zamahnil s kijem, oči so izginile, le zamolklo renčanje je povedalo Gastonu, v kakšni nevarnosti so bili.

52

Kresnica je na svojem ležišču, ki ga je našla med dvema brunoma, ječala, kot bi sočustvovala sama s seboj. Zmehraj bolj jo je prevzemala želja, da bi se pridružila ženi. V prvih jutranjih urah, temnih kakor polnoč, se je približala zavetju. Ko je mož zaslišal prasketanje njenih krempljev, je odložil bet, izvlekel nož in se prežeče sklonil. Kresnica se je vedno bolj približevala, za njo pa je na deset korakov sledil Blisk in jo cvilec klical nazaj.

Sport v tovarnah

Kljub naporem, da bi športno dejavnost razširili med delavstvo, moramo priznati, da je preostanilo še mnogo dela, da se delavstvo uspešno vključuje v športno dejavnost. Pred leti smo imeli tekmovalce za fizično značko - ZREN - s katero smo želeli doseči določene uspehe, sedaj leta množična tekmovalca z minimalnimi programi, ki so bili dostopni vsakemu državljanu. Vodnar nam vsi tri prijemi niso mnogo koristili. Takšno delo je bilo več ali manj kampaňsko, vezano le na izvršbo določenih tekmovalnih, naker je zopet vsa aktivnost zamrla. Gre nam za najrazličnejše oblike dela, za redno dejavnost, za razvijanje zdravih športnih in športnih navad in podobno. Če hočemo spet k množičnemu športu, moramo ponovno podpreti in nuditi svojo pomoč vsaki aktivnosti in vsom športnikom v naših delovnih kolektivih, ki se preko sindikalnih organizacij ali na pobudo podjetij ukvarjajo z športno dejavnostjo. Pred leti smo imeli v naših tovarnah široko razporedeno mrežo fizičnih aktivnosti, vendar je ta mreža v veliki meri propadla. Voz iz za stolice športnikov iz vrst delavstva, razvoj športa v naših podjetjih. Danes ugotavljamo, da je treba ponovno pripravljati Administrativni ukrep o ukinitvi teh aktivnosti je bil pregoden in je zavrl za nekaj let tistem za objanje športne aktivnosti. Ali so za ta posel poklicana le športna društva? Če trdimo, da ima šport splošen družbeni pomen, potem se ne smemo čuditi, da so v zadnjem času okrajni in občinski sindikalni sveti, pa tudi republikanske zveze sindikatov, postali močni pobudniki najrazličnejših športnih tekmovalcev med delovnimi kolektivi. Tradicionalne so športne igre grafičarjev, delavcev papirne industrije, gradbenic, metalurgov itd., ki so izredno pomembne pri nadaljnjem razvijanju in popularizaciji športa med delavstvom. Pri gotovih tovarnah rastejo športni objekti in sprotodajo z njimi nastajajo tudi v okviru podjetij športna društva in klubi po proizvodnem principu. V Celju imamo tipičen primer takšnega društva pri gradbenem podjetju Beton. Iz izkušnje vemo, da je SD Betona prav solidno društvo in da vključuje v svoje športne sekcije večino svojega delavstva. Vsa večja podjetja v Sloveniji že pristopajo k ustanavljanju športnih društev in klubov po proizvodnem principu, slasti tam, kjer so za to dan potrebni pogoji. Uprave podjetij, delavski sveti, sindikati se s posredno v večji meri zainteresirani za športno dejavnost.

rani za takšne športne kolektive, ki so vezani na podjetje in jim sodijo tudi večje moralno in materialno podporo. Frezodaj bi bilo spregovoriti še o tako imenovani proizvodni telesni vadbi, specifični za posamezne poklice in obrate, kot jo n. pr. poznajo že v drugih državah in je neprecenljive vrednosti za večjo proizvodnost. Brez dvoma se ob ustanavljanju novih osnovnih športnih organizacij pri podjetjih postavlja z vsa ostrino v ospredje vprašanje gradnje novih športnih objektov neposredno pri podjetjih, kjer so delavci zaposleni. Vodstva podjetij, ki ne smela odklanjati sredstev v ta namen. Zavedati se pa morajo, da bodo te naprave služile zdravemu razvedrilu delavskih ljudi in boljše ekološkemu učinku.

Nogomet

SLAB ZAKLJUČEK PRVENSTVENEGA PLESA

Cemu slab? Saj so vendarle Celjani zmagali. Res je, pa vendarle je nedolgo nismo bili zadovoljni na Glaziji - tem, kar so nam izbrani nogometaši Kladivarja servirali. Zmaga 4:2 (2:1) proti slabemu nasprotniku Mladosti iz Zaboka ne dela časti Kladivarjevi enajstotici. Začetek je bil presenetljiv, saj so Celjani v prvih 10 minutah vodili že kar z 2:0 (strelca Posinek in Hribernik). Nato pa so gostje zagodili domačinom. Velikovič je nekoliko preveč »dremal« v голу in nič čudnega, če je bil Vrančič hitrejši in mu je žogo izpred nosa potikal v mrežo. Kladivar je nato stisnil nasprotnika na njegovo polovico, igral pa je tako nekoristno kot v Zagrebu pred nekaj tedni jugoslovanska nogometna reprezentanca proti Avstriji. Pretirano preigravanje in kombiniranje brez potrebnih zaključnih akcij ni draž nogometnih tekem. Gledalci si predvsem želijo tudi uspešne igranja v kazenskem prostoru in zaključnih strelcev na gol. Tega pa smo v nedeljo le malo videli. Gledalci so imeli vtis kot da v kazenskem prostoru odirajo žogo drug drugemu, kar se niče ni upal streljati. V II. polčasu je bila igra zelo mlacna. Kladivar je, sicer, po Vodehu in Marinku zvišal rezultat na 4:1, potem pa je nehaj igrali, kot da je zadovoljen z doseženim rezultatom. Gostje so prevzeli pobodo v svoje roke in zopet po zaslugi Velikoviča dosaghi še gol ter končni rezultat.

Po sodeljaki smagi je Kladivar obišel na 4. mestu v varšavsko-mariborsko-celjski ligi. Če bi celjski nogometaši bili uspešnejši na tujih terenih, bi lahko bili že više pod vrhom. Pa bodimo zadovoljni tudi s tega uspeha...

Mladina Kladivarja je v predtekmi igrala neodločeno s mladino Olimpije 1:1 (9:1). Dobra ekipa ing. Petriča - Radar v Trbovljah. Zmagovalci letošnjega tekmovalca v celjski skupini med pionirji so zopet postali mladi Olimpijci iz Gaberjav. V nedeljo so kar s 6:0 premagali v Šoštaju tamkajšnje pionirje Usnjara. Sedaj čaka pionirsko moštvo Olimpije kako bo pa tam - pa več prihodnjic...

REPUBLIKANSKO TEKMOVANJE ŠPORTNIH RIBICEV V CELJU

Preteklo soboto je bilo na stadionu Kladivarja v Celju republikansko tekmovalno športni ribičev v preciznosti metanja obtehljica in umetne muhe v cilj ter v daljavo. Tekmovalnja so se udeležili tudi trije Celjani, in sicer: Polutnik, Hohnjec in Uršič. Med pomembnejših je zmagal Mariborčan Drago Čičič, ki je zbral 6.775 točk, najboljši Celjan Polutnik je zasledil šole 22. mesto s 3.382 točkami. Miha Hohnjec je bil 45. s 3.269. Dominiko Uršič pa 24. s 1.681 točko. Med ekipami so Celjani dosegli sedmo ali predzadnje mesto.

Omeniti moramo, da so Celjani v metu obtehljica nastopili prvi in dosegli minimalno število točk, medtem ko so z muho dosegli dobre rezultate.

Plavanje

CELJSKI PLAGALCI V TRBOVLJAH

V okviru prireditelj na čast 5 letnice društvenega obstoja so se plavalci celjskega Neptuna v nedeljo pomerili s člani trboveljskega Rudarja. To prireditev so Trboveljčani izkoristili še za otvoritev svojega letnega bazena. Celjani so odšli v Trbovlje brez nekaterih najboljših tekmovalcev, oziroma tekmovalk. Zato so morali tudi zmago prepuščati domačini. V skupnem plasmaju so zmagali plavalci Rudarja s 74:64 točke, v razburilji vaterpola tekmi pa so zmagali Celjani s 5:4, pa čeprav so domačini že vodili z 2:0 in nato celo s 3:1.

V posameznih disciplinah so bili doseženi naslednji najboljši rezultati. Moški: 400 m crawl: Zelenšek (R) 5:28.6, 2. Klančnik (N) 5:46.3; 200 m prsno-klasico: Hauk (R) 3:20.8, Baudek (N) 3:21.3; 100 m hrbtno: Turk (R) 1:50.6, Stros (N) 1:56.8; 100 m meteljček: Santo (R) 1:29.5, tretje mesto je zasledil Klančnik (N) s 1:37.1; 100 m crawl: Zelenšek (R) 1:10.1, tretji je bil Trbovc (N) s 1:22.4; štafeta 4x100 m crawl: Neptun 5:02.0, Rudar 5:51.8.

Zenske: 100 m hrbtno: Korinik (R) 1:45.8, Keršinar (N) 1:51.9; 100 m prsno-klasico: Irt (R) 1:50.0, 3. Streiber (N) 1:55.2; 50 m meteljček: Goršek (R) 0:51.2, Pečnik 0:53.0; 100 m crawl: Kočar (R) 1:35.9, Herič (N) 1:39.0; štafeta 4x50 m crawl: Neptun 3:02.3, Rudar 3:08.3.

V sredo 4. t. m. so plavalci celjskega Neptuna odšli na 15 dnevno logorovanje v Konjice. Tu se bodo pripravljali na republikansko prvenstvo v plavanju druge skupine, ki bo 21. in 22. julija v Ilirski Bistrici.

Šah

CELJANKA DVORSKOVA - DRUGA V SLOVENIJI

Konec preteklega tedna je bilo v Dobrih končano peto poročno prvenstvo Slovenije v šahu za ženske. Med 14 šahistinjami so se tekmovalja udeležile tudi tri Celjanke, in sicer lanskoletna republikanska prvakinja Lojzka Dvorska ter sestri Marija in Lučka Ušmah. Ko po končanem turnirju ocenjujemo tabelo, je očitno, da bi Dvorska tudi letos osvojila najvišji naslov tega turnirja, če ne bi v prvem kolu tako nesrečno izgubila celo točko proti mladinki Albertovi iz Logatca. Ta poraz je bil toliko težji, ker je imela Dvorska na šahovskem polju veliko premoč, toda na koncu je dovolila, da ji je Albertova zadala naravnost klasičen mat. Tako je zaradi izgubljene igre zaostala in končnem plasmaju za pol točke za Ljubljankinjo Osterčevco. Zmagovalka je v 13. kolu zbrala 10 točk, Dvorska pa, ki je osvojila drugo mesto, pa 9 in pol točke.

Sestri Marija in Lučka Ušmah sta imeli manj uspeha, sicer pa moramo priznati, da sta prišli na turnir skoraj nepravilno, in še, da je Lučka vstopila med tekmovalke zaradi nenadne odpovedi Celjanke Pirklove. Ne glede na to, pa sta si na prvem večjem turnirju pridobili dovolj izkušenj, ki jih bosta s pridom izkoristili v bodoče. Marija Ušmah je bila s 4 in pol točke dvanaajsta, Lučka Ušmah pa s pol točke sedma.

Glede na propozicije tekmovalca so si prve tri igralke z republikanske prvenstva pridobile pravico do udeležbe na državnem šampionatu. Tako bo poleg Osterčeve in Dvorske slovenske šahistije na tem turnirju zastopala še mladinka Pibecova iz Maribora.

Novice in dopisi

PAŠKI KOZJAK VABI

Naravne lepote Paškega Kozjaka, posebno znanega iz borb XIV. divizije, so že marsikateri gornika privabile, da se je po prvem obisku ponovno vrnil v ta kraj. Iz najvišjega vrha Spika (1063 m) se nudi obiskovalcem prekrasen razgled vsehokoli do Grintavca, Zagreba, Pohorja in še daleč v sosednjo Avstrijo. V kratkem nameravajo zgraditi tu še razgledni stolp, ki bo užitek razgleda še močno povečal.

Planisko društvo Velenje je tik pod vrhom zgradilo novo planinsko kočjo, ki je celo zelo dobro oskrbovana. Sedaj jo nameravajo še dvigniti za eno nadstropje, da bodo tako pridobili še potreben prostor za ležišča.

Dostop do te planinske postojanke je prav lahek: do železniške postaje Pakca z vlakom, avtom ali kolesom, od koder je le dobro uro hoda po lepi planinski poti.

Že sedanjí obisk dokazuje, da je postal Paški Kozjak priljubljena izletna točka, predvsem za enodnevné izlete. (-16)

V SLOV. KONJICAH MLADINA ŠE NIMA SVOJE ORGANIZACIJE

Pretekli teden je organizacija SZDL v Konjicah imela svojo letno konferenco, katere se je udeležilo okoli 180 članov. Predsednik odbora tov. Mraz je med drugim poročal, da je še vedno precejšnje število volivcev, ki niso člani SZDL. Mladina v Konjicah je dokaj aktivna v raznih društvih, vendar pa nima svoje mladinske organizacije, ki bi jo politično vodila in usmerjala pri njenem delu. Na področju delavskega in družbenega upravljanja je bilo v zadnjih dveh letih doseženih precej uspehov. Ena glavnih pomanjkljivosti pa je, da so posamezni člani preobremenjeni z različnimi funkcijami v različnih društvih, komisijah in odborih. V razpravi je bilo tudi poudarjeno, da bi morala SZDL v večji meri odigrati svojo vzgojno vlogo, saj bi se vzgojno delo moralo pričeti že pri šolski mladini. V ta namen so predlagali, naj bi se v okviru krajevnega odbora SZDL posebna komisija bavila le z vzgojnimi vprašanji.

TOKRAT IZ SODIŠČA Z DRUGE PLATI

PREJ BI MORAL MISLITI NA TO

Okrajno sodišče je dovolilo prisilno izterjavo preživninske terjatve mladoletnega otroka z rubežem zavezančeve plače. Nezakonski oče se je pritožil in predlaga, naj se izvršljiva terjatev vsaj zniža, saj je bil zavezanec štiri leta v zaporu in v tem času ni ničesar zaslužil ter le zato ni mogel izpolniti preživninske obveznosti. Razen tega mora skrbeti tudi za dva zakonska otroka, je 70% invalid in si mora nabavljati obleko, ko je ostal brez vsega po prihodu iz zapora.

Okrožno sodišče je zavrnilo pritožbo rekoč: Tudi, če odgovarjajo resnici v pritožbi zatrjevane težke gnotne in življenjske prilike zavezanca, ni pravne podlage za ukinitve njegove preživninske dolžnosti v času, ko je prestajal kazen. Po zakonu o razmerju med starši in otroki so starši dolžni vzdrževati svoje zakonske in nezakonske otroke in je ta vzdrževalna dolžnost absolutna in neodvisna odčasne plačilne nemožnosti. Do ukinitve prejemkov je prišlo po zavezančevi krivdi, ko je prestajal kazen iz obsodbe zaradi kaznivnega dejanja. Ne more se zato sklicevati na kakšno nezakriviljeno nemožnost plačevanja v času prestajanja kazni.

CELJSKA MESTNA HRANILNICA JE ZVISALA OBREŠNO MERO

Obveščamo vlagatelje in ostale interese, da smo zvišali obrešno mero za vse vloge brez odpovedi od 5% na 6% s 1. 7. 1956. Za vloge, kjer je veljala doslej polletna odpoved pa se znižala odpovedni rok na 3 mesece.

Celjska mestna hranilnica Celje

PUTNIK - CELJE

Naši izletni!

Obveščamo cenjene stranke, da imamo na zalogi še nekaj vozni redov. Pohitite z nakupom!

Preden se odločite za potovanje na letni dopust se posvetujte z nami.

Vse vizume in potrdila za nabavo potnega lista vam preskrbi v najkrajšem času PUTNIK - CELJE.

Trst - dvodnevni avtobusni izlet vsak mesec.

Po Koroški - dvodnevni avtobusni izlet vsak mesec.

Danaž - trodnevni avtobusni izlet v septembru in oktobra.

München - štiridnevni avtobusni izlet konec septembra z ogledom Salzburga.

Milano - štiridnevni avtobusni izlet meseca septembra z ogledom Benetk, Verone in Trsta.

Bolzano - štiridnevni avtobusni izlet septembra z ogledom Gardskega jezera, Merana, Trenta, Cortina D'Ampezzo.

Rim-Napoli - šestdnevni avtobusni izlet v novembru z ogledom Benetk, Firenc, Livorna in Pompejev.

Berlin - štiridnevni avtobusni izlet v avgustu z ogledom Münchena in Salzburga.

Praga - petdnevni avtobusni izlet v avgustu z ogledom Graza in Danaja.

Plitvička jezera - dvodnevni avtobusni izlet 21. in 22. julij.

Poslužajte se naših uslug, postreženi boste hitro in solidno!

PUTNIK

Uspela razstava v Novem Celju

Pred nedavnimi so pripravili bolniki v zdravilišču v Novem Celju razstavo, kjer so prikazali svoje delo. Že daljša časa imajo tečaj za krojenje, katerega obiskuje precejšnje število bolnic. Tudi najmlajši, učenci osnovne šole, so razstavljali svoje pisemne izdelke in razna ročna dela. V štirih, vzorno urejenih sobah, ki jim služijo sicer za njihovo delo, so razstavljali skoraj vsi bolniki, ki se s svojim delom preusmerjajo iz težjih v lažja dela.

DRAGOCENOSTI, KI NISO ZA JAVNOST

Med nedavnim obiskom sovjetskih voditeljev Bulganina in Hruščeva v Londonu je kraljica Elizabeta II. prejela od njih med drugimi darili tudi enega najdragocenejših krznenih plaščev na svetu ter diamante neprecenljive vrednosti.

V dvorskih krogih menijo, da angleška kraljica najbrž nikoli ne bo javno nosila dragocenega plašča, niti bo kdaj njen vrat krasil dragocen ruski nakit. Kajti, kakršna koli slika Elizabete II. z omenjenimi darili bi lahko sovjetom služila v propagandne namene.

SAMO DO 1. JULIJA T. L. JE ŠE CAS

da naročite priljubljeno zbirko »Kmečke knjige« za leto 1957.

Štiri odlične knjige za 300 din: Kolar »Kmečke knjige« za 1957, povest priljubljenega pisatelja Antona Ingoliča Ugasla dolina, tretji zvezek dr. Grafenauerjeve Zgodovine slovenskega naroda in pa delo inž. Franceta Adamiča Obnova naših sadnjavkov.

Se danes pošljite naročilnico. Zadošča dopisnica!

Založba »Kmečka knjiga« Ljubljana, Miklošičeva 6

Objave in oglašitve

SOFERJI!

Zdražanje soferjev in avtomobnikov LRS. Celje ima uradno ure vsak torek od 14. do 19. ure.

OBVESTILO

Obveščamo potrošnike vode in plina v Celju, da bo v prihodnjih dneh zaradi del na evodvod zmanjšani pritisk vode in plina, posebno v nočnih urah.

Plinarstvo-vodovod-razsvetljava Celje

- Nedelja, 8. julija**
- 11.15 Izbrali ste - prislusnite!
 - 11.30 Za vsakogar nekaj
- Ponedeljek, 9. julija**
- 17.00 Domače novice, objave in reklame
 - 17.15 O celjskem športu in športnikih
 - 17.30 Pesem jugoslovanskih narodov
- Torek, 10. julija**
- 17.00 Domače novice, objave in reklame
 - 17.15 Izbrali ste - prislusnite!
 - 17.30 Igra tamburaški orkester Prosv. društva »France Pruderc« p. v. Jauka Hočvarja
 - 17.45 Pevke in ritmi
- Sreda, 11. julija**
- 17.00 Domače novice, objave in reklame
 - 17.15 Igra Celjski plesni orkester p. v. Vendija Videca
 - 17.30 Kulturni obzorik
 - 17.35 Borbene pesmi poje pevski zbor Drž. učiteljski v Celju p. v. Borisa Ferlina
 - 17.50 Glasbeni intermesje
- Četrtek, 12. julija**
- 17.00 Domače novice, objave in reklame
 - 17.15 Izbrali ste - prislusnite!
 - 17.30 Skladbe I. Berlina igra veliki zabavni orkester P. Yorke
 - 17.45 Harmoniko igra Edvard Goršič
- Petek, 13. julija**
- 17.00 Domače novice, objave in reklame
 - 17.15 Igra godba na pihala ZPD »Fr. Prešern« p. v. Ivana Karlovčeca
 - 17.35 Koncertni valčki
 - 17.45 Igra instrumentalni kvintet Radia Celje
- Sobota, 14. julija**
- 17.00 Domače novice, objave in reklame
 - 17.15 Izbrali ste - prislusnite!
 - 17.30 E dobro voljo v prijateljski čelopusti

AVTOBUSNI PROMET CELJE

dodajo na avtobusni progi Celje-Dobrna za čas zdraviliščne sezone od 8. t. m. dalje še eno vožnjo ob nedeljah in praznikih z odhodom iz Dobrne ob 18.45 in prihodom v Celje ob 19.30 uri. Iz Celja se vrača ob 19.50 s prihodom v Dobrno ob 20.35 uri.

PRODAJ MAJHEN LOKAL V MESTU (primeren za manjšo obrt). Naslov v upravi lista.

PRODAJ PSA (nemški ovčar), star 4 leta. Naslov v upravi lista.

NAPRODAJ je več trgovskih pultov, pisalne mize s nastavkom, ki se zapre, navadne pisalne mize, trgovske police in drugo. Vprašati v Komisiji trgovini, Tomšičev trg 12.

PRODAJ štirivrstni pisalni stroj »Olympiac« po ugodni ceni. Naslov v upravi lista.

STAREJŠA MIRNA ZAKONCA kupita vseljično enosobno stanovanje s pritliklami in bližnji okolici. Naslov v upravi lista.

DAJEMO V NAJEM izložbena okna v pasazi Prešernova 1. Vprašati pri hišnem svetu.

VZAMEM OTROKA NA DOM ali za 8 ur dnevno. Naslov v upravi lista.

Tričlanska družina sprejme SAMOSTOJNO-GOSPODINJO. Friser Lorbek Ferdo, Celje, Tomšičev trg 9.

Manjša družina sprejme UPOKOJENKO za dopoldanske ure. Naslov v upravi lista.

DIETICNO KUHANJE (prehrano) iščem v Celju. Prodaj šeluzno blagajno (35x30) vridljivo z okvirjem. Naslov v upravi lista.

PROSIM najditelja ženske jopice vinsko rdeče barve, izgubljene iz Zg. Hudinje do Dobrove, da jo vrne proti nagradi na naslov: Zgajner Marica, friserski salon, Zg. Hudinja.

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEZURNA SLUŽBA

Dne 8. julija 1956: dr. Fikar Jože, Celje, Gregorčičeva ulica 7.

Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote od 18. ure do ponedeljka do 8. ure.

KINO UNION, CELJE

Od 6. do 16. 7. 1956: »Kraljica Leistina«, ameriški film

KINO DOM, CELJE

Od 5. do 9. 7. 1956: »Bistre glas«, ameriški barvalni film